

ئیتیمۆلۆژی چاوگ له زمانى كوردییدا (چاوگی ئەلفی) به نمونه

تانیا اسماعیل حمه أمین¹، باخان سرحد عبدالرحمن²

1 کۆلیژی پەروردهی شاره زور، زانکۆی ههله بجه

2 کۆلیژی پەرورده، زانکۆی گەرمیان

Article Info

Received: March, 2020

Revised: April, 2020

Accepted: April, 2020

Keywords

پیشه ناسی، چاوگ، زمانه
ئێرانییه کان،
هیندۆئەوروپی

Corresponding Author

Tanya.hamamin@uoh.edu.iq

پوختە

ئیتیمۆلۆژی (پیشه ناسی)، زانستیکه بۆ لیکدانوه و شیکردنه وهی وشه کانه له روانگی میژوویییه وه، ههروهها دیاریکردنی ئه و گۆرانانهی، که به درێژایی میژوو به سه ر وشه کانا هاتوو، له م توێژینه وهدا هه ولده دریت شیکردنه وه یه کی ئیتیمۆلۆژیانه ی زانستی، بۆ هه ندیک له چاوگه ئەلفییه کانی زمانى كوردیى بكریت، (چونکه له دوو توێی توێژینه وه یه کدا ناتوانیت هه موو چاوگه ئەلفییه کان بخرینه روو، ههروهها مەرج نییه هه موو چاوگه ئەلفییه کان رهگ و ریشه یان هه بیته)، ته نیا ئه و چاوگانه ی، که رهگ و ریشه ی هاوبه ش و کۆنیان هه یه ده خرینه روو، هه ولده دریت رهگ و ریشه و بنه رته ی وشه کان بخرینه روو، چاوگ وشه یه که، که واتای بنه رته یی کردار ده گه یه نیت، به لام وه ک کردار کات و کس و ژماره دیاریتاکات، هه ر له به ره ئه مه چاوگ به به شیک له ناو داده نریت، له م توێژینه وهدا گرنگترین ئه و گۆرانانه ی که به سه ر چاوگه که دا هاتوو ده خرینه روو، بۆ ئه م مه به سه ته ش ده گه رپینه وه بۆ هه ریه کیک له زمانانی هیندۆئەوروپی و سانسکریتی و خیزانه زمانه ئێرانییه کان له قوناغه میژوویییه جیاوازه کانا، به و پینه ی، که زمانه ئێرانییه کان به ک خیزان پیکده هین، که له یه ک رهگ و ریشه ی هاوبه ش جیا بوونه ته وه. بوونی وشه ی هاوبه ش و نزیکیی پیکهاته ریزمانییه کانی ئه م زمانانه، خزمایه تیی ره گه زی و نه ژادیان ده رده خات. زمانه ئێرانییه کان لقیکن له گروپی (زمانه هیندۆئێرانییه کان)، که ئه وانیش سه ر به بنه ماله ی (زمانه هیندۆئەوروپاییه کان). زمانه ئێرانییه کان به چه ند سه رده م و بارودۆخیک جیاوازا رۆیشتوون، جیاوازی نیوان ئه و سه رده مانه ش به سی قوناغ دیاریکراوه: (قوناغی کۆن، قوناغی ناوه راست، قوناغی نوێ)، له م توێژینه وهدا له قوناغی کۆن زمانانی (فارسیی کۆن و ئاقیستا) وه رگیراوه، هه ندیک جاریش وشه کان له م دوو زمانه شدا به جینه ماون، به لام سو د له قوناغی کۆنتر بینراوه (زمانی ئێرانیی کۆن)، ههروهها له قوناغی ناوه راستدا وشه کانی زمانه رۆژئاوا ییه کان وه رگیراون (په هله ویی ساسانی، په هله ویی ئەشکانی)، له قوناغی نوێشدا وشه کانی زمانه کانی کوردیی و فارسی به نمونه وه رگیراون، زمانى كوردیى سه ر به لقی رۆژئاوا یه، زمانى فارسیش سه ر به لقی باشوورى رۆژئاوا یه (رۆژئاوا ی ئێرانی کۆن)، به هه مان شیوه سو د له زمانى سانسکریتی و وه رگیراوه، به و پینه لقیکه له زمانه هیندۆئەوروپاییه کان و خزمایه تی و نزیکایه تیی هه یه

پيشه كىي

له وەرگرتنى نمونو و ناساندن و به دەر خستنى ريشه و باره دهنگيه كاندا، ريبازى په سنى-ميژوويى- به راوردكارى په يره و كراوه

5/0 سنورى تويزينه وه كه:

چارچيوه ئه م تويزينه وه، به بوارى مؤرفؤفؤنيمه، دياريكردنى ريشه ي چاوگ و وشه كانه، ههروهه خستنه پرووى دهنگه گؤراوه كان. له بهرنامه ي داهاتووماندايه تويزينه وه ي ديكه ئه نجامبده ين بؤ دياريكردن و خستنه پرووى ره گورپيشه ي جوره كانى ترى چاوگ و دياريكردنى گؤرانه دهنگيه و واتاييه كان.

6/0 هيما و كوررتكراوه كانى تويزينه وه كه:

- (-)، واته (ئو وشه يه وهك چاوگ وايه و دؤخى ريزمانى وهرنه گرتووه).

- (*)، واته (ئو وشه يه له سهر بنه ماي رهگ و له بهر رؤشنايى وشه كانى ديكه نو يكر او ته وه).

- (√)، نيشانه ي ريشه يه.

[ ]، هيما ي دهنگ

به شى يه كه م (1) ئيتيمؤلؤژىي و چاوگ

1/1) چه مك و پيتاسه ي ئيتيمؤلؤژىي (ريشه ناسىي) ئيتيمؤلؤژىي له زمانى فهره نسيدا (etymologie)، له زمانى ئينگلزييدا (Etymology)، له زمانى ئه لمانيدا (etymologie)، له زمانى لاتينيدا (Etymologia)، له بهرته دا زاراوويه كى يؤنانيه له [Etymon به واتاي (راست، واتاي راستى وشه) logia + به واتاي (ليكؤلينه وه، ناسين، زانست)] پيگ ديت، ئه م زاراوويه له زمانى يؤنانيدا به واتاي ناسينى واتاي راستى وشه ديت (شهناز بيگى بروجنى، 1387: 53).

ئيتيمؤلؤژىي يان ريشه ناسىي زانستىكى كونه، له سه رده مانى كؤندا ريشه ناسىي زياتر كارى فهيله سوفه كان بووه، كه هه وليانداوه ره گورپيشه ي ئه و وشه فهلسه فيبانه بدؤزنه وه، كه

ئه م تويزينه وه به ناو نيشانى "ئيتيمؤلؤژىي چاوگ له زمانى كورديدا (چاوگى ئه لفى) به نمونو" هه وليكه به مه به ستى دياريكردن و دؤزينه وه ي ره گورپيشه ي هه ندېك له چاوگه ئه لفييه كانى زمانى كوردىي، ههروهه ده ستنيشان كردن و دياريكردنى ئه و گؤرانه دهنگيه يانه ي، كه له زمانى كورديدا له قؤناغه جور به جوره ميژووييه كانى زمانه ئيرانييه كاندا به سهر هه ركام له چاوگ و وشه كاندا (وشه وهك به شىك له چاوگه ناساده كان) هاتووه.

كه ره سته ي تويزينه وه كه:

ئه و يه كه و داتا يانه ي، كه له تويزينه وه كه دا وهرگيراون، برى تين له دانه فه ره هه نگيه كانى زمانى هيندؤئه وروپى و زمانى سانسكريتى و زمانه ئيرانييه كان (قؤناغى كؤن (فارسيى كؤن، ئاقيستايى)، قؤناغى ناوه راست (لقى رؤژئاوا) "په هله ويى ساسانىي، په هله ويى ئه شكانيى"، كوردىي و فارسيى ئيست، وهك دوو زمانى ئيرانيى نوئ). ههروهه سود له ئه لفيى (آوانگارى (هيما ي دهنگيه)) وهرگيراوه بؤ خستنه پرووى ره گورپيشه ي وشه (وهك به شىك له چاوگه ناساده كان) و چاوگه كان و دياريكردنى گؤرانه كان و تومار كردنيان، بؤيه ده بيت به به شىك له كه ره سته ي تويزينه وه كه.

3/0 هوكارى هه لېزاردنى ئه م تويزينه وه يه:

نه بوون و كه ميه تويزينه وه و سه رچاووه ي زانستىي دهر باره ي ئيتيمؤلؤژىي وشه كانى زمانى كوردىي، پشتگو يخستن و كه ميه پسپؤرى زانستىي له و بواره دا، هوكارى سه ره كيه هه لېزاردنى ئه م تويزينه وه بوون.

4/0 ريبازى تويزينه وه كه:

(ابوالقاسمی، ۱۳۷۴: ۷). کۆچکردنی نەتەوہ
 ھیندوئەوروپییەکان بۆ ناوچە جیاوازەکانی ئاسیا
 و ئەوروپا بوو ھۆی گۆرانی زمانی ئەم
 نەتەوہیە، لە ناوچە جیاوازەکانی زمانی جیاواز
 ھاتەئاراو، بەشیوہیەکی گشتی ئەو زمانانە
 ئەمڕۆ بە ھیندوئەوروپی ناودەبرین، بەسەر دە
 لقی سەرەکیدا پۆلێندەکرین، کە بریتین لە:
 ئەلبانی، ئەنادۆلی، ئەرمەنی، ئیتالی، سلاقی،
 جیرمەنی، سیلتی، یونانی، ئاریایی. (رضائی باغ بیدی،
 ۱۳۸۸: ۵)

زمانی کوردی ھەرۆک زۆریک لە زمانەکانی
 ئەوروپا و بەشیکی پۆژئاوا و خاوری ئاسیا
 (باکووری ھیندستان، پاکستان، ئەفغانستان،
 ئێران...ھتد)، سەر بە خیزانە زمانە ھیندو
 ئەوروپییەکانە، (شاسوار ھەرشەمی، ۲۰۰۹: ۴۷). زاراوہی
 ئیتیمۆلۆژی لە زمانەوانیدا دوو واتا دەگەییەت:

ا/ وەک ناو بۆلقیکی زانستی زمان، کە لە رەگ و
 ریشەیی وشەکانی زمان دەکۆلیتەوہ، لە ھەمان
 کاتدا باس لەو گۆران و پێشکەوتنە دەکات، کە
 بە درێژایی میژوو بەسەر خودی وشەکاندا
 ھاتوون، (نەریمان خۆشناو، ۲۰۱۶: ۹۴).

ب/ بە واتای رەچەلەک و میژووی وشە و
 مۆرفیم دیت، (فاروق عومەر سدیق، ۲۰۱۶: ۳۹).

ئیتیمۆلۆژی بریتیە لە لیکۆلینەوہ لە میژووی
 وشە، وەک: پێشگر، پاشگر، جیناوەکان....، لە
 رینگەیی لیکۆلینەوہ لە گۆرانکارییە دەنگی و
 واتاییەکان، کە بە درێژایی میژوو بەسەر ئەو
 وشەیدا ھاتوہ، لەکۆنترین کاتی
 بەکارھێنانییەوہ تا کاتی نوسینی میژووی ئەو
 وشەییە (Barbara Ann Kipfer, 1984: 131).

ئامانجی سەرەکی ئیتیمۆلۆژی ئەوہیە، کە
 بزانیی ئەو وشەییە بۆ یەکەم جار لە چ
 قوناغیکی میژوویدا بەکارھاتوہ؟ واتای چیی

لە زمانەکانی دیکەوہ ھاتبوونە ناو زمانی یونانی،
 ئەفلاتوون لە نامەیی (کراتیلوس) لە سەرچاوەی
 پەیداوونی وشەکان دەکۆلیتەوہ. (بلموفیلە، ۱۳۷۹: ۹۰)،
 زۆریک لە فەیلەسوف و پزیماننوسەکان، کە
 دەستیانکردبو بە کاری ئیتیمۆلۆژی، میتۆدیکی
 ریکۆپیکیان نەبوو، ھەرۆھە بەشیکی زۆر لە
 بۆچونەکانیان بە پنی پیوہری زانستی نەبوو،
 بەلام لە ئیستادا ئیتیمۆلۆژی زانستیکی ورد و
 پێداگر، بە شیوازیکی زانستی دەخریتەروو،
 توێژەرێک، کە ریشەیی وشەییەکی دیاری دەکات،
 بەرپرسیاریتی سەلماندنی دەگریتەئەستۆی.
 بناغەیی زانستی ئیتیمۆلۆژی نوێ لەلایەن (سیر
 ولیام جۆنز) ھوہ بنیاتنرا خرایەروو، (ابوالقاسمی،
 ۱۳۷۴: ۱۱). ولیام جۆنزی رۆژھەلاتناس لە
 سەردانیکیدا بۆ ھیند و پاش دیراسەکردنی زمانی
 سانسکریتی، تیبینی ئەوہی کرد، کە
 ھاوبەشییەکی زۆر لە نیوان زمانی سانسکریتی
 و زمانەکانی گریکی و لاتینی و جیرمەنیدا ھەییە.
 (دارا ھمید، ۲۰۱۳: ۲۷)، لەسالی (۱۷۸۶) دا وتاریکی لە
 (ئەنجومەنی بالادەستی ئاسیایی) پیشکەشکرد و
 رایگەیاندا زمانەکانی لاتینی و یونانی و
 سانسکریتی لەیەک سەرچاوەوہ سەریانھەلداوہ،
 ھاوبەشییەکی زۆر لە نیوانیاندا ھەییە، بە جۆریک
 ھیچ زمانەوانیک ناتوانیت بیسەلمینیت سەر بە
 یەک سەرچاوە نین. (رضائی باغ بیدی، ۱۳۸۸: ۲). بەم
 شیوہیە ژمارەییەکی لە زانایان دەستیانکرد بە
 توێژینەوہ لەبارەیی شوینی پەیداوونی زمانەکان
 و پەيوەندی نیوانیان. زانایان لەبەر رۆشنایی ئەم
 جۆرە لیکۆلینەوانەدا گەشتنە ئەو ئەجامەیی، کە
 نەتەوہ (ھیندوئەوروپییەکان) پینچ ھەزار سال
 پیش زاین لە دەشتەکانی باشووری ئاسیا، لە
 رۆژھەلاتی رۆوباری دینیپەر، باکووری قەفقاز،
 رۆژئاوای زنجیرە چیاکانی ئورال ژیاون، دواتر
 بۆ ناوچەکانی ھیند تا ئەوروپا کۆچیانکردوہ

پيشه‌ی وشه‌یه‌ک له فارسى نویدا، فارسى ناوه‌پاست و فارسى کۆن بيشکين، يان ته‌نانه‌ت له ره‌هه‌ندى کاتدا بۆ دواوه بگه‌رپينه‌وه و پيشه‌ی ئەو وشه‌یه له زمانه هيندۆ ئەوروپيه‌کان په‌يدۆزى (به‌دواداچوون) بکه‌ين. بۆ به‌ده‌سته‌هينانى پيشه‌ی ته‌واوى وشه‌یه‌ک، ده‌بيت ئەو وشه‌یه له گشت قوناغه ميژوويه‌کانى زماندا بکه‌ويته بهر ليکۆلينه‌وه (فاتقوى ئارلاتو، ۲۰۱۳: ۴۷).

۲. له کارى ئيتيمۆلۆژييدا ناکريت ته‌نها پشت به فه‌ره‌نگ به‌ستريت و له ريگه‌ى گه‌رانه‌وه بۆ فه‌ره‌نگه‌کانى زمانه‌کانى خوارزمى، سوغدى، په‌له‌وى، پارتى و سانسکريتى، به‌فورمى راسته‌قينه‌ى وشه و واتاى وشه بگه‌ين، به‌لکو پيويسته بۆ خودى ده‌قه‌کان بگه‌رپينه‌وه، مه‌گه‌ر زمانه‌وانان له باره‌ى فورم و واتاى وشه‌که‌وه هاواربن.

۳. تويزه‌ر بيجه‌گه له گه‌رانه‌وه بۆ ده‌قه‌کانى زمانه‌که، پيويسته بگه‌رپينه‌وه بۆ ده‌ق و فه‌ره‌نگه باوه‌رپيکراوه‌کانى ئەو زمانه‌ى، که سه‌ر به‌يه‌ک خيزانه زمانن، هه‌روه‌ها هه‌موو شيوه جياوازه‌کانى وشه له زمانه جياوازه‌کان به‌ده‌سته‌به‌نيريت، هه‌روه‌ها زانيارى هه‌بيت ده‌رباره‌ى جياوازي واتاى و ده‌ربرينى ئەو وشه‌يه، (قائم مقامى، ۱۳۹۴: ۴۰).

۴. تويزه‌ر زانيارى ته‌واوى هه‌بيت له‌سه‌ر ياسا ده‌نگيه‌کان و ياسا ريزمانيه‌کان له قوناغه جياوازه‌کان و زمانه جياوازه‌کانيشدا.

۵. تويزه‌ر زانيارى ته‌واوى له‌سه‌ر ميژووى وشه‌که هه‌بيت، له خودى زمانه‌که و ئەو زمانه‌ى، که سه‌ر به‌يه‌ک خيزانه زمانن، تا بۆى روونببيته‌وه، که ئەو وشه‌يه له چ قوناغيكدا به‌کارهاتووه؟ له کام ناوچه‌يه سه‌ريه‌له‌داوه؟ چ واتاىه‌كى گه‌ياندووه؟ شيوازي ده‌ربرينى چۆن

گه‌ياندووه؟ چۆن ده‌ربراوه؟ له چ زمانيكدا بينراوه؟ ئەگه‌ر وشه‌يه‌كى وه‌رگيراوه، له چ زمانيكه‌وه وه‌رگيراوه؟ (رحمان بختيارى، ۱۳۹۰: ۲۸). ليکۆلينه‌وه‌ى ئيتيمۆلۆژيى بۆ هه‌موو وشه‌کانى زمان ئەنجامداريت، چونکه هه‌موو وشه‌کانى زمان خاوه‌نى پيشه و بنه‌چه نين، له‌م باره‌يه‌وه زماناس (ئانتوان ميه‌يه) ده‌ليت: (هه‌موو وشه‌يه‌ک خاوه‌نى ئيتيمۆلۆژيى نيه‌يه)، ره‌وتى گۆرانكارى وشه‌کانى يه‌ک زمان ناديار و ليگه و راقه و بۆچوونى جياجياى بۆ کراوه، تويزه‌ره به ئەزموونه‌کان له‌م گرفتانه ئاگادارن، ئاماژه به نادياربوونى پيشه و بنه‌چه‌ى ئەو وشانه ده‌که‌ن، (په‌شه‌يد کرمانج، ۲۰۰۷: ۱۴۰).

1-1/1) جۆره‌کانى ئيتيمۆلۆژيى (پيشه‌ناسى)
ئيتيمۆلۆژيى له رووى ئاستى زانستيه‌وه بۆ دوو ده‌سته پۆلبنده‌کريت:

ا/ ئيتيمۆلۆژيى نازانستى (هه‌ره‌مه‌كى): ئەم جۆره ئيتيمۆلۆژيه هه‌چ بنه‌مايه‌كى زانستى نيه‌يه، به‌ته‌واوى پشت به ليکچوونى رواله‌تى وشه و گيرانه‌وه ئەفسانه‌يه‌کان ده‌به‌ستيت، هه‌چ په‌يوه‌نديه‌كى واتاى له‌به‌رچاوناگرىت (ئارلاتو، ۱۳۷۳: ۲۸۰)، له‌لايه‌ن كه‌سانى پسپۆره‌وه ئەنجامداريت، پيويستى به‌شاره‌زايى له‌بوارى زمانه‌وانيدا نيه‌يه.

ب/ ئيتيمۆلۆژيى زانستى: له‌م جۆره‌دا پشت به ليکۆلينه‌وه‌ى ميژوويى_به‌راوردكارى ده‌به‌ستريت، به‌پيى پيوه‌رى زانستى و له‌لايه‌ن كه‌سانى پسپۆره‌وه ئەنجامده‌درىت، له‌م جۆره ليکۆلينه‌وه‌يه‌دا ده‌بيت هه‌موو پيداويستيه ئيتيمۆلۆژيه‌کان له‌به‌رچاوبگيرىت، که برىتين له:

۱. پيويسته تويزه‌ر فورم و داتاكانى رابوردووى وشه‌يه‌ک به دريژايى ره‌وتى گۆراني وشه‌که ده‌ستنيشانىکات، به‌م پييه ده‌کريت بۆ دۆزينه‌وه‌ى

بووه؟ له چ زمانیکدا به کارهاتوووه؟ له که یه وه واتای جیاوازی په یدا کردوووه؟

1/1-2) سوود و گرنگی ئیتیمولۆژی:

۱. کارکردن له بواری ئیتیمولۆژییدا به بهراوردکردن له گه ل لقهکانی تری زانستی زمان، کاریکی سهخت و دژواره، له بهرته وه هه کاریک له بواری ئیتیمولۆژی کوردیدا بکریت و له سهه بنه مای زانستی بیته، به پرکردنه وهی که لینیکی تری زانستی زمان داده نریته.

۲. له ریگی ئیتیمولۆژییه وه به و راستییه دهگهین، که وشهکان به تیپه ربوونی کات گورانی و واتایان به سهردا دیت، ههروهه له م ریگیه وه دهتوانین ئه و وشانه دهستنیشانیکهین، که له زمانهکانی دیکه وه هاتونه ته نیو زمانه که.

۳. له سهه بنه مای زانستی ئیتیمولۆژی و پیشکوتنی رهوتی ئه و زانسته، که له سهه دهستی زمانهوانه ئه و روپییهکاندا گه شه یسه ند، زمانهکانی جیهان به سهه چهند خیزانه زمانیکدا دابه شبوون، که یه کیکیان خیزانی زمانه هیندۆ ئه و روپییهکانه، لقیکیشی زمانه ئیرانییهکانه، زمانی کوردییش یه کیکه له زمانهکانی ئه و لقه، (فاروق عومهر سدیق، ۲۰۱۵: ۹).

۴. زانستی ئیتیمولۆژی، یارمه تیدره به نووسینه وهی فه رههنگی میژووی، (فرخ حاجیانی، ۱۳۸۶: ۵۲)، دهتوانریت فه رههنگی میژووی وهکو ناسنامه ی هه ره وشه یه ک سه یربکریته، چونکه به سووده رگرتن له م فه رههنگه، دهتوانین تیپه گهین، که ئه و وشه یه له چ قوناغیکدا په یدا بووه، که ی گورانی واتایی به سهردا هاتوووه، هۆکاری ئه و گورانه چیه، که ی مردوووه، ههروهه چ وشه یه ک شوینی گرتوووه ته وه.

۵. بنه مای ئیتیمولۆژی له لیکۆلینه وهی دهقه کونهکاندا گرنگییه کی زوری هیه، بۆ تیپه یشتنی

تهواوی دهقیکه، ده بیته له واتای میژووی ئه و دهقه بکۆلریته وه، بۆ لیکۆلینه وه له دهقه ئه ده بییه کونهکان، پیویسته شیوازی ئیتیمولۆژی به کاربهینین، ئه م گرنگییه دهقه فه لسه فییه میژووییهکانیش دهگریته وه، کاتیکه دهتوانین له کتیپیکی فه لسه فی میژووی تیپه گهین، که له واتای بنه رهتیی وشهکان و زارواوهکان تیپه گهین (مهدی فدایی، ۱۳۷۸: ۱۸۶)

۶. به لیکۆلینه وهی ئیتیمولۆژی دهتوانریته ته تله سی زمانه ئیرانییهکان دابریژریته (فرخ حاجیانی، ۱۳۸۶: ۵۴)، ههروهه ته تله سی زمانی کوردی دیاریبکریته و په یوه ندیی نیوان زارهکانی یه ک زمان و چۆنیته ی لق و پۆپ_هاویشتنی زمان و دابه شبوونی به سهه زاره جیا جیاکاندا بخه ینه روو. ۷. توژیینه وه له نه ژاد (بنه رهت و بنه چه ی) وشه ده بیته هۆی تیپه یشتنیکی دیار ده رباره ی پیشینه ی کلتوری، له راستیدا توژیینه وه میژووییه - به راوردکارییهکان ته نها بۆ دۆزینه وهی میژووی وشهکان نییه، به لکو میژووی مرۆقایه تی و شارستانیه که ی و شیوازی کۆچکردنی مرۆقهکان له کۆندا پرونده کاته وه.

زمانی کوردی یه کیکه له زمانه ئیرانییه نوییهکان له لقی پۆژئاوا، سهه به خیزانی زمانه هیندۆئه و روپییهکانه، ئه گه ر بمانه ویت توژیینه وه یه کی ئیتیمولۆژی له زمانی کوردیدا ئه نجام دهین، پیویسته بگه ریینه وه بۆ زمانه هیندۆئه و روپییهکان به گشتی و به تایبه تی زمانه ئیرانییهکان، (ابوالقاسمی، ۱۳۹۶: ۵).

ئاریاییهکان دهین به دوو گروپی گه وره وه: (هیندۆ ئاریایی) و (ئیرانی).

زمانه ئیرانییهکان: ئه و خیزانه پته وه یه، که کومه لیک زمانانی خزمی هاو په سهن دهگریته خو، لیکچوونی پیکهاته ی ریزمانی و وشه ی

ئەشكانى (پارتى) سەر بەلقى باكوورە، كە لە سەردەمى حوكمرانىي ئەشكانىيەكاندا زمانى فەرمى بوو. پەهلەویی ساسانى (فارسی ناوهراست)یش، سەر بەلقى باشوورە، كە زمانى فەرمى ئىمپراتۆرىيەتى ساسانىيەكان بوو (آموزگار و تفضلى، ۱۳۹۲: ۱۲).

۳. زمانە ئىرانىيەكانى قوناغى نوئى: ئەو زمانانە، كە لە دواى هاتنى ئىسلام لە سالى (ز ۶۵۱) هوه دەستپيدەكات، تاوهكو ئىستا بەكاردين، گرنگترین زمانەكانى ئەم قوناغە بریتين لە: كوردی، فارسی، بەلوچی، ئاسى، گیلەكى، مازەندەرانى، پەشتو، یەغناى، پامیری... (رضائى باغ بیدی، ۲۰۱۳: ۲۰).

۲/۱) چەمك و پیناسە و نیشانەكانى چاوگ

۲/۱-۱) چەمك و پیناسەى چاوگ

چاوگ وهك بەشیکى گرنگی ئاخواتن، دەوریكى دیار و چالاک دەبینیت لە زماندا، چۆن چاوگ بەشیکى ئاخواتنە، هەر بەو چەشنە لە داپشتن و لیكدانى وشەى وهكو: ناو، ئاوهلناو، فرمان...دا، كە بەشە ئاخواتنى دیکەن، دەور ببینیت، (بەفقی شوانى، ۲۰۰۸: ۷۱)، چاوگ لەسەرچاوهكاندا پیناسەیهكى گشتگیر و پراوپری بۆنەكراوه، لیهدا چەند پیناسەیهك دەخهینهروو:

”چاوگ وینەیهكى نهگوراوی فرمانە و نه کهس نه کات و نه ژمارهى تیدا نییه، به گشتی سەرچاوهیه بۆ فرمان (نەسرین فەخرى و کوردستان موکریانى، ۱۹۸۲: ۹۶)، چاوگ ناوی کرداریکی گشتی دەبەخشیت و نهبەستراوتهوه به کهس و کاتهوه و گەردان ناکریت، (بەفقی شوانى، ۲۰۱۱: ۱۱۸)، چاوگ ئیسیکی (صیغه)فرمانە و تام و بۆی ناو دەدات، تەماشای زەمانى تیاناکرئ (نورى عەلى امین، ۲۰۱۳: ۱۴۹)، چاوگ وشەیهکه یان سەرچاوهیهکه بۆ دروستکردنى کارى رابوردوو و ناو، که لە

فەرهنگی لە نیوان زمانانى ئەم کۆمهله، ئەوه دەسەلمینن، که ئەم زمانانە لە بنج و بناوانهوه بۆ یهك سەرچاوه دهگهڕینهوه، (کوردستان موکریانى، ۲۰۰۸: ۹)، زمانە ئىرانىيەكان لە رووى ميژووبییهوه بۆ سى قوناغ (کۆن، ناوهراست، نوئى) پۆلیندهکرین:

۱. زمانە ئىرانىيەكانى قوناغى کۆن: ئەو زمانانە لە ههزارهى دووهه مى پ.ز تا روخانى ئىمپراتۆرىيەتى ههخامهنشییهکان ۳۳۰ پ.ز لە ناو نهتهوه ئىرانىيەکاندا بهکارهاتوون، (رضائى باغ بیدی، ۱۳۸۸: ۱۹). لەم قوناغەدا چوار زمان ههیه (مادى، ئاقىستايى، فارسیى کۆن، سهکايى)، که تهنه دوانيان دهقى نوسراويان لى بهجیماوه، ئەوانیش (ئاقىستايى، فارسیى کۆن)، زمانى ئاقىستا لە پۆژههلات و باکوورى پۆژههلاتى ئىرانى کۆندا بهکارهاتووه، بهم زمانه نوسراوتهوه، زمانى فارسیى کۆنیش لهباشوورى پۆژئاواى ئىران بهکارهاتووه. پاشاكانى ههخامهنشى بهم زمانه بهردهنوو (کهتیه) یان نووسیوه، ههروهها له ههریهك له زمانهكانى مادى و سهکايیدا تهنه چەند وشهیهك بهجیماون (آموزگار و تفضلى، ۱۳۹۲: ۱۱).

۲. زمانە ئىرانىيەكانى قوناغى ناوهراست: ئەو زمانانە دهگریتهوه، که لە دواى روخانى ههخامهنشییهکان لە سالى ۳۳۰ پ.ز تا هاتنى ئىسلام، له ناو ئەو نهتهوانهى نهژادىان ئىرانىيە بهکارهاتوون، (رضائى باغ بیدی، ۱۳۸۸: ۲۰).

زمانەكانى ئەم قوناغە لە رووى جوگرافىيیهوه بۆ دوو گروپ (پۆژههلات و پۆژئاوا) دابهشدهبن:

ا/ زمانە پۆژههلاتىيەکان: ئەم گروپهش دابهشدهبیت بۆ ههردوو لقی باکوور و باشوور، سوغدى و خوارزمى سەر به لقی باکوورن، سهکايى (خوتهنى) و بهلخى سەر به لقی باشوورن.

ب/ زمانە پۆژئاوايیهکان: پۆلیندهکرین بۆ ههردوو لقی باکوور و باشوور، پەهلەویی

وو)، بهم پښه ههريه کيک له م چاوگانه ناوه کاني (چاوگی ئه لفي، چاوگی تائي، چاوگی دالي، چاوگی يائي، چاوگی واوي) لښراون. که واته مورفيمي پيش (ن) و (ن)ی چاوگ به يه که وه ده بنه نيشانه ی چاوگ، ناوی ئه م نيشانانه ی چاوگيش به پيته که ی پيش خويه وه به نده، (نهريمان خوشناو، ۲۰۱۵: ۷۱). بۆ نمونه:

چاوگی ئه لفي: هيټان، سووتان

چاوگی تائي: خستن، که و تن

چاوگی دالي: کردن، بردن

چاوگی يائي: برين، دورين

چاوگی واوي: بوون، گروون

"هه نديک چاوگی دیکه ش هه يه، که له رووی پيکه اتنه وه، به پاشگری (هوه) کوتايی هاتوه، وهک خولانه وه، سووتانه وه" (ره فبق شوانی، ۲۰۱۱: ۵۷). له زمانی هيندوئه وروپيدا وا دهرده که ویت، که چاوگ بونی نه بووه، دواتر له ههريه کيک له زمانه هيندوئه وروپييه کاند، به شيوه يه کی سه ربه خۆ دروستبووه، هه ر له بهر ئه مه شه ته نانه ت له زمانه هيندوئه وروپييه کونه کانيشدا، نيشانه و شيوه زه کاني دروستبوونی چاوگ وهک يهک نين. له زمانی سانسکریتدا به زوری نيشانه ی چاوگ (-tum)، بۆ نمونه: bhavitum به واتای بوون، له زمانی فارسی کوندا نيشانه ی چاوگ بریتييه له (-tanaiy) که نيشانه ی دۆخی بهرکاریشه، له دوو بهش پيکديت (-tan) و (-aiy) که نيشانه ی دۆخی بهرکاریيه بۆ تاک وهک: kan-tanaiy به واتای که نندن، له زمانی نافيستادا يه کيک له نيشانه کاني دروستبوونی چاوگ (-θna)، که ده چپته وه سه ربه نره تي هيندوئه وروپي (-tna)، ههروه ها به رانبه ره به (-tan) ی فارسی کون. له زمانی په هله ويی ئه شکانيشدا نيشانه ی چاوگ به سی شيوه دهرده که ویت (تن، دن، زن)، که هه رسيانينان

رسته دا کرده وه يه ک پيشانده دات، به لام ئه م کرده وه يه ناخریته پال که سيک يان شتيک، ژماره و کاتيشی تيدا نييه." (نهريمان خوشناو، ۲۰۱۵: ۶۷). که واته ده توانين بليين چاوگ به شيکه له به شه کاني ئاخواتن، يا خود وشه يه که، که واتای کاری تيدايه، جياواز له کار، که جگه له واتای کاره که، که س و کات و ژماره شی تيدايه؛ به لام چاوگ که س و کار و ژماره ی تيدانييه. سه باره ت به وه ی، که چاوگ و کردار کاميان بنه رهن؟ کاميان سه رچاوه ی دارشتنی وشه ن؟ بيروپاي جياواز هه يه و به پيی زمانه کانيش جياوازن، چونکه هه ر زمانه و تاييه تمه نديی خوی هه يه. چاوگ له زمانی کوردیدا بووه ته سه رچاوه و بنه رته ی دارشتن (دارشتنی وشه)، چاوگ مورفيمه کاني وه ها چونه ته پال يه کتری، که له ناو قالبی چاوگه که دا تواونه ته وه، له زمانی کوردیدا چاوگ وهک وشه يه کی ساده ی واتادار و سه ربه خۆ داده نريت، به لبردنی (ن)ه که ی و نيشانه که ی، رهگ و قه ده که ی واتا نابه خشيت، به هو ی رانوی لکاو و پيشگر و پاشگره وه کردار و وشه ی دارپژراو دروستده بن، وهک له چاوگی (خواردن)، کرداری: خواردم، ده خۆم و ناوی بکه ری بخۆر و ناوی چاوگی (خۆراک) ی، ليوه رده گرین، که واته ئه مه دهریده خات فرمان له چاوگه وه يه، نهک چاوگ له فرمانه وه وه رگيرابيت (ره فبق شوانی، ۲۰۰۱: ۱۱۵).

۲-۲/۱) نيشانه کاني چاوگ

زۆربه ی ئه و ليکولینه وانه ی، که له سه ر چاوگ له زمانی کوردیدا ئه نجامدراون هاوړان له سه ر بوونی پيچ نيشانه ی دياریکراو بۆ چاوگ، وهک ئاشکرايه چاوگ له زمانی کوردیدا به (ن) کوتايی ديټ، به ليکردنه وه ی (ن)ی چاوگ، نيشانه کاني چاوگ دهرده که ون، که بریتين له (ا، ت، د، ی،

٢/١-٤) پۆلینکردنی چاوگ:

چاوگ له زمانی کوردیدا له رووی پیکهاتنه وه سێ جوړه:

١. چاوگی ساده: "له وشهیهکی سادهی سه ره بخۆ پیکدیت و به (ن) کوتایی دیت." (نهریمان خوشنا، ٢٠١٥: ٦٧).

بۆ نمونه: کردن، بردن، خواردن، کوشتن، سووتان... هتد.

٢. چاوگی دارژاو: "بریتیه له چاوگ و پیشگر، یان چاوگ و پاشگر، یان چاوگ و پیشگر و پاشگر، به مهرجیک واتیهکی تازه دابینیت." (کۆپی زانیاری کورد، ١٣٩٦: ٢٣٥).

بۆ نمونه: کردنه وه، پیداچوونه وه، تیچوون، پیکهاتنه وه... هتد.

٣. چاوگی لیکدراو: "به و چاوگانه دهوتریت، که له دوو وشه یان زیاتر پیکدیت، به مهرجیک وشهیهکیان چاوگ بیت." (نهریمان خوشنا، ٢٠١٥: ٦٨). بۆ نمونه: دهستکه و تن، تینه پربوون، له هوشچوون، مالتاوا بیکردن... هتد.

٢/١-٥) چاوگ له رووی هیزه وه: دوو جوړه: "چاوگ به و پنییه که سه رچاووی فرمانه، ئەکرئ به دوو جوړه وه، ١. چاوگی تینه پ ٢. چاوگی تینه پهر" (نوری عهلی ئەمین، ٢٠١٣: ١٥١).

١. چاوگی تینه پهر: "به و چاوگه دهوتریت که فرمانه کانی ته نیا روودانی کاریک روونبکاته وه، به مهرجیک باری کاره که له بکه یان باسلیکراو نه چیته ده ره وه بۆ سه ر شتیکی تر؛ واته له تینه پهردا بکه ر خۆی کارده کات و باری کاره که ش ده که ویته سه ر خۆی." (نهریمان فهخری و کوردستان موکریانی، ١٩٨٢: ١٠٣-١٠٤). بۆ نمونه: رویشتن، چوون، پژان، نووستن، فرین، کرین... هتد.

پاشماوهی (-tanaiy) ی فارسیی کۆنه، وهک: diḍan به واتای بینین، amvardan به واتای پرکردن، rēxtan به واتای رژان، ههروهها له زمانی پهلهویی ساسانیدا نیشانهی چاوگ زۆربهی جار (تن) ه، ئەمهش دیسان پاشماوهی (-tanaiy) ی فارسیی کۆنه، بۆ نمونه: baxtan به واتای دۆران، (خانری، ١٣٩٥: ١٠١، ١٠٢، ١٠٣). له زمانی فارسیی نویدا نیشانهی چاوگ بریتیه له (تن)، به م شیوهیه رهگی کردار+ تن، ههروهها له زمانی فارسیی نویدا جوړیکی تری چاوگ هیه، پنییه گوتریت چاوگی سازکراو، به م شیوهیه دروسته بیت: ناو/ئاوه/ئاو+یدن/اندن/انیدن، بۆ نمونه: چربیدن، چرخاندن، رنجانیدن (گیوی و انوری، ١٣٩٤: ١٥).

٢/١-٣) تایبه تمه ندییه کانی چاوگ

چاوگ وهک به شتیکی گرنگی ئاخاوتن کومه لیک تایبه تمه ندی هیه، گرنگترینان ئەمانه ی خواره وهن:

١. چاوگ وهکو ناوه، ناوی کرده وهیه ک دهگه یه نیت.

٢. نیشانه کانی تاک، کۆ، ناسراوی و نه ناسراوی وه ره ده گریت.

٣. به شداری پیکهاتنی وشه ی نوئ ده کات.

٤. ماک و رهگی فرمان و وشه ی جوړاوجوړی تیدا پاریزراوه، واته لیوهی دروسته کریت.

٥. ئەرکه جیاوازه کانی ناو له به شی نیهاد و بکه ره له لایه ک و له به شی فرمان و گوزاره شدا ئەرک ده بینیت (ره فیک شوانی، ٢٠١١: ٥٨).

٦. چاوگ به ساده و دارپژرا و لیکدراوه وه، یه ک شیوه و رواله تیان هیه، ته نانه ت ناویزه کانی شیان (شاز) که به پاشگری (هوه) کوتاییان هاتوه، هه موویان به نیشانه ی (ن) کوتاییان دیت، (ره فیک شوانی، ٢٠٠١: ١٣٦).

هه موو چاوگیک بناغهی هه یه و بنکه یه کی دیار و ئاشکراشی هه یه بۆ وهرگرتن و دۆزینه وهی، بهم پنیه رهگی چاوگیش هه یه و بنکه یه تایبه تیش هه یه بۆ دۆزینه وهی که بهم جۆره ی خواره وهی: چاوگ _ نیشانه ی چاوگ = رهگی چاوگ (نه سرین فهخری و کوردستان موکریانی، ۱۹۸۲: ۱۰۰).

واته به لابرده نی نیشانه کانی (ان، تن، دن، ین، وون)، رهگی رابوردوو (قهه) مان ده سته که ویت، بۆ نمونه:

کوشتن ← کوشت (ژ)

وهرین ← وهر

بوون ← ب

مردن ← مر

ترسان ← ترس

"رهگ ئه و به شه یه که له چاوگ وهرده گیرئ و ده بیته به شیک له پیکهاته ی چاوگ، به شی هه ره زۆری رهگی کار وهک مؤرفیمیکی به ند سه یرده کرئ و به ته نیا به کارنایهت، له زمانی کوردیدا (قهه) ده به ستریته وه به کاری رابوردوو وه، (رهگ) یش به کاری رانه بوردوو وه، هه ندئ زمانه وانیش (رهگ) بۆ رابوردوو و رانه بوردوو به کاردینن." (نه ریمان خۆشنا، ۲۰۱۵: ۷۳).

به م پنیه دوو جۆر رهگمان هه یه:

۱. رهگی رابوردوو: رهگه کان له چاوگه وه وهرده گیرئ، بۆ وهرگرتنی رهگی رابوردوو، یه ک یاسای گشتی بی ناویزه هه یه، که ئه مه یه: "ن) چاوگ = Ø رهگی رابوردوو" (وریا عمر امین، ۲۰۰۹: ۳۸۱).

واته به لابرده نی (ن) ی چاوگ، قه دمان ده سته که ویت و له هه مان کاتیشدا رهگی رابوردوو ه.

بۆ نمونه: کردن ← کرد، هاتن ← هات، چوون ← چوو، هینان ← هینا، کرین ← کری.

۲. چاوگی تیپه ر: ئه م چاوگه له سی سه رچاووه وه دروسته کرئ، یان له وشه یه کی سه ره به خۆ، یان به هۆی پاشگری (اندن) ده بیته به تیپه ر، یان چاوگی ره سه ن که هه ر بۆ خۆی تیپه ره (کۆری زانیاری کورد، ۱۳۹۶: ۲۳۲).

بۆ نمونه: کیلان، دزین، پژاندن، سه پاندن، درکاندن، به ستن... هتد.

1/2-6) قه دی چاوگ

ئه گه ر له روانگهی چاوگه وه، به دوی قه دی کرداردا بگه رین، ده بیین هه ر چاوگیک که (ن) ی چاوگی لییکریته وه، ئه وه ی ده مینیته وه قه ده (نه وره حمانی حاجی ماف، 2000: ۱۰۷).

جگه له قه دی چاوگ، زاراه و حاله تی تریش ده گریته خۆ، وه کو (بناغهی چاوگ، رهگی رابوردوو، رابوردوی نزیک)، که واته ده توانئ له م هیلکارییه ی خواره وه زیاتر پوونی بکه یه وه: قه دی چاوگ = بناغهی چاوگ = رابوردوی نزیک = رهگی رابوردوو (نه ریمان خۆشنا، 2015: ۷۲).

قه دی چاوگ	چاوگ
برد	بردن
مرد	مردن
کوشت	کوشتن
نووست	نووستن
کری	کرین

1/2-7) رهگی کار

رهگ به کۆنترین به شی کار ده ژمیرد ریت له زمانی کوردیدا، به شی زۆری رهگی کار به ته نیا به کارنایهت و تاکه ریگهی زانینی بنچینه و ئه سلی رهگ ریگهی به راورد کردن و ئیتمۆلۆژییه وه (کوردویف، 1984: ۱۶۲)، ههروهک چۆن

نارۆن، وهك: رۆيشتن ← رۆ، شوشتن ← شو، گوتن ← لى، بيژ، نووستن ← نوو.

سيهه م: چاوگى دالى:

هه ندى جار به هوى لابردي (ن) ي چاوگ و نيشانه ي (د) ي چاوگ، رهگى رانه بوردوو دروستده بيت (وريا عمر امين، 2009: 282).

بۆ نمونه: مردن ← مر، خويندن ← خوين.

چاوگى (دالى) يش به هه مان شيوه ي چاوگى تائى، هه ندى جار له پيش نيشانه ي چاوگى (دالى) پيتيكي نه بزوين ديت و له پيش ئه م پيته ش پيتى بزوينى (ا، ه) ديت، له م حاله ته شدا (ا، ه) دهگورئ بۆ (ئ) و رهگى كارى رانه بوردويان ليدرستده كريت. بۆ نمونه: چاندن ← چين، سپاردن ← سپير.

هه ندى چاوگى دالى هه ن كه له سه ر ده ستور نارۆن (شازن)، (نه ريمان خوشناو، 2010: 79).

بۆ نمونه: خوارد ← خو، كردن ← كه، بردن ← به.

چواره م: چاوگى يائى:

دروستكردنى رهگى كارى رانه بوردوله چاوگى يائى تپه ر و تينه په ر به هوى لابردي (ن) ي چاوگ و (ئ) ي رانه بوردوه ده بيت، (سه رچاوه ي پيشوو، 75).

بۆ نمونه: فرين ← فر، وه رين ← وه ر.

پينجه م: چاوگى واوى:

ئه گه ر چاوگه كه تينه په ر بوو، ئه وا به لابردي (ن) ي چاوگ و مؤرفيمي (وو)، رهگى كارى رانه بوردوو دروستده كريت (وريا عمر امين، 2009: 282).

بۆ نمونه: بوون ← ب، چوون ← چ.

به لام ئه گه ر چاوگه كه تپه ر بوو ئه وا ته نيا به لابردي (ن) ي چاوگ رهگى رانه بوردوو و رانه بوردوو دروستده بيت (سه رچاوه ي پيشوو، 282).

بۆ نمونه: گروون ← گروو، دروون ← دروو.

2. رهگى رانه بوردوو (داهاتوو): به چه ند ريگه يه ك به ده ستده هينريت

يه كه م: چاوگى ئه لفى: ئه گه ر چاوگه كه تپه ر بوو، ئه وا (ن) ي چاوگ و مؤرفيمي (ا) ي رانه بوردوو لاده به ين، رهگى رانه بوردوو سازده كريت (نه ريمان خوشناو، 2010: 74)، بۆ نمونه: هينان ← هين

ئه گه ر چاوگه كه ش تينه په ر بوو، ئه وا به لابردي (ن) ي چاوگ و گوريني مؤرفيمي (ا) بۆ (ئ) دروستده كريت (وريا عمر امين، 2009: 282)، بۆ نمونه: برژان ← برژئ

دوو هه م: چاوگى تائى:

دروستكردنى رهگى رانه بوردوو و له چاوگى تائى به م شيوازانه ي خواره وه ده بيت، به شينك له چاوگى تائى به هوى لابردي (ن) ي چاوگ و (ت) ي رانه بوردوو، رهگى كار دروستده بيت، وهك: فرۆشتن ← فرۆش، به شينكى تريش ته نها به لابردي (ن) ي چاوگ رهگى رانه بوردوو دروستده بيت، وهك قه د و رهگى رانه بوردوو، بۆ نمونه: بيستن ← بيست، هه ندى چاوگى تائى به تاييه ت ئه و چاوگانه ي كه له پيش نيشانه ي (تن)، پيتى نه بزوين ديت و له پيش ئه م پيته ش بزوينى (ا، ه) ديت، له م حاله ته شدا به لابردي (تن) و گوريني پيتى بزوينى (ا، ه) بۆ (ئ)، رهگى كارى رانه بوردوو دروستده بيت (نه ريمان خوشناو، 2010: 77).

بۆ نمونه: پالاوتن ← پاليو

هه ندى چاوگى تائى (به تاييه ت ئه و چاوگانه ي پيتى پيش نيشانه ي چاوگ برينين له (س، ش)، له م حاله ته شدا، به هوى لابردي (تن) و گوريني (س) بۆ (ز)، (ش) بۆ (ژ)، رهگى كارى رانه بوردوو دروستده بيت، (سه رچاوه ي پيشوو، 78)، بۆ نمونه: كوشتن ← كوژ، خواستن ← خواز، هه ندى چاوگى تائيش هه ن شازن و له سه ر ده ستور

کون: *patičā -čay-a-، که به ئهگه‌ری زور له ریشه‌ی ay- č- به‌واتای رنینه‌وه، لیکردنه‌وه، چینه‌وه، له‌گه‌ل پیشگری - patičā به‌واتای ئاوژوو، پیچه‌وانه، به‌یه‌که‌وه به‌واتای پیچان، پیچه‌وانه چنن دیت، زمانی ئاقیستا: ئه‌مه‌ش له دوو به‌ش پیکدیت، به‌شی یه‌که‌می paitiča ئاو‌لکاره، به‌واتای پیچه‌وانه، ئاوژوو، به‌شی دووه‌می وشه‌که، ره‌گی kay- به‌واتای هه‌لژاردن (منصوری، ۱۳۸۴: ۳۲۷). زمانی په‌له‌وی ساسانی: pēčīdan، ره‌گی رانه‌بورددو: -pēč به‌واتای پیچان، تیکنالو (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۲۴). زمانی فارسی نوی: پیچیدن، پیچانیدن، پیچه‌شدن، به‌واتای پیچان، پیچ خواردن، پیچان. زمانی کوردیی: پیچان، به‌واتای پیچان، پیچاندن، بادن، سوراندن، پیچانه‌وه. بزوینی کوتایی پیشگری ئه‌م چاوه‌گه له زمانی ئیرانی کون نه‌گه‌شتوته قوناعی ناوه‌راست له‌ناوچوووه، هه‌روه‌ها ده‌نگی [t] ی پیشگره‌که له‌ناوچوووه، پاشان بزوینی لیکدراوی [ai] گوراهه‌بو ده‌نگی [ē] له قوناعی ناوه‌راست و نویدا وشه‌که بووه به (pēč)، دواتر له‌گه‌ل ریشه‌که‌دا یه‌کیک له [č]ه‌کان، له‌ناوچوووه، هه‌روه‌ها بزوینی کوتایی ریشه‌که‌ش تیاچوووه.

3. پیوان: ریشه‌ی ئه‌م چاوه‌گه له زمانی هیندوئوروپی: *mē- پیوانی شتیک، ئه‌ندازه‌گرتن (منصوری، ۱۳۸۴: ۳۲۹). زمانی سانسکریت: ریشه‌ی √mā به‌واتای هه‌لسه‌نگاندن، ئه‌ندازه‌گرتن (رضائی باغ‌بیی، ۱۳۹۱: ۳۰۸). زمانی فارسی کون: ریشه‌ی mā- به‌واتای ئه‌ندازه‌گرتن (کنت، ۱۳۹۱: ۶۵۲). زمانی ئاقیستا: *pati- + √mā به‌واتای پیوان (هرن و هوبشمان، 1394: 137). زمانی په‌له‌وی ئه‌شکانی: padmādag به‌واتای پیوانه‌کراو، ئه‌ندازه‌گیراو، دیاری‌کراو (بویس، ۱۳۸۶: ۱۱۲). زمانی په‌له‌وی ساسانی: paymūdan، ره‌گی

به‌شی دووه‌مه (۲) ئیتیمۆلۆژی (ریشه‌ناسی) ی چاوه‌گه ئه‌لفیه‌کان:

۱/۲) ئیتیمۆلۆژی (ریشه‌ناسی) ی چاوه‌گه ساده‌کان:

1. ئاوسان: هه‌ردوو چاوه‌گی (ئاوسان، ئاوسبون)، یه‌ک ریشه‌یان هه‌یه، ئه‌و ریشه‌یه له بنه‌ره‌تا بو واتای (سکپربوون) به‌کارهاتوووه، به‌لام له زمانی کوردیدا، له‌ریشه‌ی (ئاوسبون)، وشه‌ی (ئاوسان) یش داریژراوه، به‌واتای (ئه‌ستوربوون، په‌نه‌مان). ره‌گ و ریشه‌ی ئه‌م چاوه‌گه له زمانی فارسی کون: ā-puça-tanū- به‌واتای جه‌سته‌یه‌ک که هه‌لگری کور بیت (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۹). زمانی ئاقیستا: *apuθratanu- به‌واتای جه‌سته‌یه‌ک که هه‌لگری منالی کور بیت (هرن و هوبشمان، ۱۳۹۴: ۲). زمانی په‌له‌وی ساسانی: āpustan، bustanā به‌واتای سکپربوون، که له پیشگری ā و ره‌گی رابوردو (pust/bust) و نیشانه‌ی چاوه‌گ (an) پیکهاتوووه (مکنزی، ۱۳۹۵: ۳۲؛ فره‌وشی، ۱۳۹۰: ۴۶). زمانی فارسی نوی: آبستن، به‌واتای سکپربوون، آماسیدن، به‌واتای ئاوسان. زمانی کوردیی: ئاوسبون، به‌واتای سکپربوون، ئاوسان/به‌واتای ئه‌ستوربوون، هه‌لئاوسانی به‌شیکی جه‌سته. ده‌بینین له‌م وشه‌دا ده‌نگی [p] له‌به‌ره‌وه‌ی دوا‌ی ده‌نگی بزوین هاتوووه، گوراهه‌بو ده‌نگی [b]، له‌زمانی کوردیشدا گوراهه‌بو ده‌نگی [w]، پاشان ده‌نگی [ç] ی فارسی کون گوراهه‌بو ده‌نگی [s]، هه‌روه‌ها له قوناعی کوندا بو قوناعی ناوه‌راست و نوی بزوینی کوتایی له‌ناوچوووه، هه‌روه‌ها له زمانی کوردیشدا ده‌نگی [t] له‌ناوچوووه.

2. پیچان: ره‌گ و ریشه‌ی ئه‌م چاوه‌گه له زمانی سانسکریت: ریشه‌ی pec- (pecati)، به‌واتای به‌ستن، پیچان (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۷۶۴). زمانی ئیرانی

گه‌رمبوون، گه‌رمکردن، داخبوون (Jackson, 2014: 631 ; Bartholomae, 1961: 142). زمانی په‌هله‌ویی ئه‌شکانی: -tāb, -tābād به‌واتای گه‌رمبوون (رضائی باغ بیبی، ۱۳۸۵: ۲۰۳). زمانی په‌هله‌ویی ساسانی: tāftan به‌واتای گه‌رمبوون، سوتان، دره‌وشانه‌وه، ره‌گی رانه‌بورددو: -tāb، ره‌گی راپوردو: -taft (مکنزی، 1390: 144). زمانی فارسی نوئ: تابیدن، تافتن، به‌واتای تاودان، داخبوون، گه‌رمبوون. زمانی کوردیی: تاودان، به‌واتای گردان، داخبوون، دره‌وشانه‌وه، تیشک دانه‌وه، توند غاردانی ئه‌سپ. له‌م چاوگه‌دا ده‌نگی [e] ی هیندوئه‌ورویی گورپوه بۆ ده‌نگی [a] له‌ زمانه ئیرانییه‌کاندا، هه‌روه‌ها ده‌نگی [p] گورپوه بۆ ده‌نگی [b] یان [f]، له‌ زمانی کوردیییدا گورپوه بۆ ده‌نگی [w].

5. ترسان: ره‌گ و ریشه‌ی ئه‌م چاوگه‌ له‌ زمانی هیندوئه‌ورویی: ریشه‌ی -tr̥s* له‌گه‌ل (-tr̥s* و -ters)، به‌واتای له‌رزین (منصوری، ۱۳۸۴: ۴۱۶). زمانی سانسکریت: -tras (trāsati) به‌واتای له‌رزین، ترسان (هرن و هویشمان، ۱۳۹۴: ۱۵۰). زمانی فارسی کون: ریشه‌ی -tras*، ره‌گی رانه‌بورددو: -tarsa به‌واتای ترسان (Kent, 1953: 186). زمانی ئاقیستا: -θrah به‌واتای ترسان، له‌گه‌ل پیشگری avi به‌واتای ترساندن، سله‌ماندنه‌وه، له‌گه‌ل پیشگری frā به‌واتای ترسان، توقان، له‌گه‌ل پیشگری paiti به‌واتای ترساندن، سله‌ماندن (Bartholomae, 1961: 644). زمانی په‌هله‌ویی ئه‌شکانی: -ahrās به‌واتای ترس، سام، -ahrāsād به‌واتای ترساندن (بویس، 1386: 21). زمانی په‌هله‌ویی ساسانی: ره‌گی رانه‌بورددو: -tars، ره‌گی راپوردو: -tarsīd (ره‌گیکی سازکراوه، له‌ره‌گی رانه‌بورددو و پاشگری -dī)، (ابوالقاسمی، ۱۳۷۲: ۴۶). زمانی فارسی نوئ: ترسیدن: خوف کردن، به‌ واتای ترسان.

رانه‌بورددو: -paymāy به‌واتای پیوان، ئه‌ندازه‌گرتن (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۲۳). زمانی فارسی نوئ: پیمودن، اندازه‌گرفتن، اندازه‌گرفتن با پیمان، مساحت کردن، اندازه‌گرفتن زمین، طی کردن راه، گل به‌سر کردن، خاک به‌سر کردن، به‌واتای پیوان (صفی زاده‌بوره‌که‌یی، ۱۳۸۰: ۴۳۳). زمانی کوردی: پیوان، پیوانه‌کردن، پیوانه، ئه‌ندازه‌گرتن. له‌م چاوگه‌دا ده‌نگی [ē] ی هیندوئه‌ورویی گورپوه بۆ ده‌نگی [ā]، هه‌روه‌ها بزویی کوتایی پیشگره‌که له‌ناوچوو و نه‌گه‌یشتووه‌ته قوناغی ناوه‌راست، گورانیکی تر بریتییه له‌ گورانی ده‌نگی [t] بۆ ده‌نگی [d] یان ده‌نگی [y] له‌ قوناغی نویشدا له‌ناوچوو، ده‌بینین، که چاوگه‌که له‌ زمانی په‌هله‌وی ساسانی بۆ زمانی فارسی نوئ وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه و هیچ گورانیکی به‌سهردا نه‌هاتووه به‌و پییه‌ی، که زمانی فارسی لیکه‌وته‌ی زمانی په‌هله‌وی ساسانییه، به‌لام له‌ زمانی کوردیییدا پیشگر و ریشه‌که‌ی به‌جۆریک ئاویته‌بوون، که ناتوانریت جیاکرتنه‌وه، له‌و نیوه‌نده‌شدا چه‌ند پیتیک له‌ناوچوون و چه‌ند پیتیک په‌یدا بوون.

4. تاودان: ئه‌م چاوگه‌ له‌ دوو به‌ش پیکدیت (تاو+دان)، ئه‌گه‌ر سه‌رنج بده‌ینه ره‌گ و ریشه‌ی ئه‌م چاوگه‌ ده‌بینین له‌ زمانه‌ کونه‌کاندا له‌یه‌ک به‌ش پیکهاتوو، ئه‌ویش وشه‌ی (تاو+ه)، واتای (تاودان، گه‌رمبوون، دره‌وشانه‌وه) ی گه‌یاندوو؛ له‌ زمانی هیندوئه‌ورویی: ریشه‌ی -tep* به‌واتای گه‌رمبوون (pokorny, 1959: 1069). زمانی سانسکریت: -tap، -tāpati به‌واتای گه‌رمکردن، گه‌رمبوون (هرن و هویشمان، ۱۳۹۴: ۱۴۳). زمانی ئیرانی کون: ریشه‌ی -tap به‌واتای گه‌رمبوون (منصوری، ۱۳۸۴: ۴۱۳). زمانی ئاقیستا: ریشه‌ی -tap به‌واتای

خرۆشان، دهنگ بهرزکردنهوه، ههراڵیکردن، زمانی سانسکریت: پیشهی -krósati (krósati) بهواتای خرۆشان، هاوارکردن (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۱۱۳۵). زمانی ئێرانی کۆن: پیشهی -xraus بهواتای خرۆشان، دهنگ بهرزکردنهوه (منصوری، ۱۳۸۴: ۵۰۶). زمانی ئاقیستا: -xraosyōit/xraos بهواتای خرۆشان، هاوارکردن (هرن و هوبشمان، ۱۳۹۴: ۱۹۱). زمانی پههلهوی ئهشکانی: -xrōšt بهواتای خرۆشان، چرین، بانگکردن (رضائی باغ بییدی، ۱۳۸۵: ۲۰۹). زمانی پههلهوی ساسانی: -xrōstan بهواتای خرۆشان، هاوارکردن، بانگکردن (فرهوشی، ۱۳۹۰: ۶۲۸). زمانی فارسی نوێ: خروشیدن: بهواتای خرۆشان، ههراکردن، ئالۆزبوون، هاوارکردن، راپه‌پین (عهبدوللا ئیبرامیمی، ۲۰۱۲: ۶۸۲). زمانی کوردیی: خرۆشان، بهواتای ههراوهورا، پشییوی و بهیه‌کداچوونی خه‌لک. ئه‌م چاوگه له کۆنه‌وه تاوه‌کو قۆناغی نوێ کۆمه‌لیک گۆرانی به‌سه‌رداها‌تووه، دهنگی [k] هی‌ندۆئه‌وروپی گۆراوه بۆ دهنگی [x]، هه‌روه‌ها [au] ی ئێرانی کۆن بووه به دهنگی [ō]، دهنگی [k] ی کۆتای وشه‌که له زمانی هی‌ندۆئه‌وروپیدا گۆراوه بو‌ده‌نگی [s]، پاشان له هه‌ندی‌ک زمانی قۆناغی ناوه‌راست و له زمانی فارسی و کوردیدا بووه به دهنگی [š].

8. خزان: ره‌گ و پیشهی ئه‌م چاوگه له زمانی ئێرانی کۆن: -hiza* له پیشهی -hiz/haiz بهواتای خزان (ابوالقاسمی، ۱۳۷۳: ۵۰). زمانی پههلهوی ئهشکانی: -xez بهواتای خزان، له‌سه‌ر سنگ پۆیشتن (بویس، ۱۳۸۶: ۱۶۴). زمانی پههلهوی ساسانی: -xazīdan بهواتای خزین، ره‌گی رانه‌بوردوو: -xaz، ره‌گی رابوردوو: -xazīd (منصوری، ۱۳۸۴: ۵۰۴). فارسی نوێ: خزیدن، بهواتای خزان، خشان، له‌سه‌ر سنگ پۆیشتن. زمانی

زمانی کوردی: ترسان: بهواتای ترسیان، نه‌وێران، سامکردن. ئه‌م چاوگه گۆرانیکی که‌می به‌سه‌ردا ها‌تووه، دهنگی [t] ی فارسی کۆن به‌رانبه‌ره به دهنگی [θ] ی ئاقیستایه، له زمانی په‌هله‌ویی ئهشکانیشدا گۆراوه بۆ دهنگی [h].

6. تیکۆشان: زۆریک له سه‌رچاوه‌کان ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن، هه‌ردوو چاوگی (تیکۆشان) و (کوشتن) په‌یوه‌ندییه‌کی نزیکیان پیکه‌وه هه‌یه، چاوگی تیکۆشان له کوشتنه‌وه دارپێژراوه، پیشهی چاوگی تیکۆشان له زمانی هی‌ندۆ ئه‌وروپی: -keuk-s* بهواتای به‌ره‌ره‌کانیکردن، کیشماکی‌شکردن، به‌گژداچوون (Bailey, 1979: 63). زمانی ئێرانی کۆن: -kauša*، له پیشهی -kauš بهواتای کوشتن، پیست دامالین (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۲۲۹۴). زمانی ئاقیستا: -kaoš بهواتای کوشتن (Bartholomae, 1961: 432). زمانی پههلهوی ئهشکانی: -kōšād ، -kōš بهواتای تیکۆشان، شه‌پکردن (بویس، ۱۳۸۶: ۹۰). زمانی پههلهوی ساسانی: -kō(x)šītan بهواتای مملانی کردن، تیکۆشان، خه‌باتکردن (Nyberg, 1974: 119). زمانی فارسی نوێ: کوشیدن، کوشش کردن، بهواتای تیکۆشان، هه‌ولدان، ره‌نجکیشان. زمانی کوردیی: تیکۆشان، کۆشکردن، بهواتای هه‌ولدان بۆ گه‌یشتن به ئامانجیک، خه‌باتکردن، کینپیککردن. ئه‌و گۆرانا‌نه‌ی به‌سه‌ر ئه‌م چاوگه‌دا ها‌تووه، [eu] ی هی‌ندۆئه‌وروپی گۆراوه بۆ [au] یان [ao]، پاشان له قۆناغی ناوه‌راست و نویدا گۆراوه بۆ دهنگی [ō]، هه‌روه‌ها دهنگی [k] دووه‌م له‌ناوچووه، له پاشاندا دهنگی [s] ی هی‌ندۆئه‌وروپی گۆراوه بو‌ده‌نگی [š].

7. خرۆشان: ره‌گ و پیشهی ئه‌م چاوگه له زمانی هی‌ندۆئه‌وروپی: -krau-k* بهواتای

دهنگی [w]، له زمانی فارسیشدا بووه به دهنگی [y]، ههروهه [ai] ی ئیرانی کۆن گۆراوه بۆ دهنگی [e] یان [ē]، ههروهه دهنگی [d] یش له ناوچوووه.

10. دان: پیدان/ پهگ و بنه رتهی ئەم وشهیه له زمانی هیندۆ ئوروپی: -dō*، به واتای دان، پیدان، سپاردن، به خشین (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۱۲۳۴). زمانی سانسکریت: dadāti له پهگی √dā به واتای دان، به خشین، پیدان (رضائی باغ بیدی، ۱۳۹۱: ۲۹۰). زمانی فارسی کۆن: به هه مان شیوهی سانسکریتی له پیشهی -dā وهه گراوه، به واتای دان، پیدان (کت، ۱۳۹۱: ۶۰۹). زمانی ئاقیستا: له پیشهی -dā به واتای دان، دانان، پهگی رانه بوردوو: -dadā، ئاوه لئاوی بهرکاری: -dāta (Bartholomae, 1961: 711)، زمانی پهلهوی ئهشکانی: -dah به واتای دان، پیدان (بویس، ۱۳۸۶: ۵۸). زمانی پهلهوی ساسانی: -dātan، پهگی رانه بوردوو: -dah به واتای دان، پیدان، پیسپاردن (Nyberg, 1974: 60). زمانی فارسی نوئ: دادن، عطا کردن، بخشیدن، واگذار کردن، به واتای پیدان، سپاردن، له زمانی کوردیشدا (دان) چاویگی ئهلفیه و به واتای پیدان، سپاردن، به خشین... زورجاریش ده بیته به شی دووه می کرداری لیکدراو یان دارپژراو وهک: ئه نجامدان، ژه هردان، فریودان، ره واجدان... هتد. ئەم چاوه گۆرانیکی که می به سه ردا هاتوو، دهنگی [ō] ی هیندۆ ئوروپی له زمانه ئیرانییه کاندای گۆراوه بۆ دهنگی [ā]، ههروهه به شیوهیه کی گشتی بزوینه کانی کوتایی وشه له قوناعی کۆندا نهگه یشتوو نه ته قوناعی ناوه راست، له ناوچووون؛ ده بینین ئەم چاوه گه له قوناعی ناوه راست بۆ قوناعی نوئ ته نها له زمانی کوردیدا ده بینین دهنگی [d] ی ناوه راست له ناوچوووه.

کوردیی: خزان، به واتای خۆ به رهو خوار کشاندن، له سه ر سنگ رۆیشتن، خلیسکاندن، گلیان (هه ژار، ۱۳۶۹: ۲۴۳). گرنگترین گۆرانه کانی ئەم چاوه گه ئەمانه ن: دهنگی [h] ی ئیرانی کۆن، له سه رتهای وشه دا گۆراوه بۆ دهنگی [x]، ههروهه بزوینی لیکدراوی [ai] گۆراوه بۆ دهنگی [e].

9. خوسان: پهگ و پیشهی ئەم چاوه گه له زمانی ئیرانی کۆن: hvīd-sa* (پاشگری sa- نیشانهیه بۆ سه رتهای ده ستپیکردنی کاریک (ماده آغازی) ه)، له پیشهی hvaid- به واتای ئاره فکردن، خوساندن (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۱۲۲۰). زمانی ئاقیستا: sa-ī x^v (ماده آغازی/ پهگی سه رتهایی) به واتای سه رتهای ئاره فکرد، له پیشهی -x^v aed به واتای ئاره فکردن (Bartholomae, 1961: 180 ; Gharib, 1995: 180). زمانی پهلهوی ساسانی: xwīstan، به واتای ئاره فکردن، پهگی رانه بوردوو: -xwis، پهگی رابوردوو: xwīst (مکنزی، ۱۳۹۵: ۱۶۷). زمانی فارسی نوئ: خیساندن: به واتای خوسان، نه رمکردن له ئاودا، شیدار کردن. زمانی کوردیی: خوسان، خویشان به واتای نه رمکردن له ئاودا، ته پرکردنی زۆر. ئەگه سه رنج به دینه لیکدانه وهی ئیتیمۆلۆژی ئەم چاوه گه، بۆمان روهنده بیته وه له کۆندا به واتای ئاره فکردن به کارهاتوو، به لام له زمانی کوردیدا که متر بۆ واتا بنه رتهیه کهی به کاردیت، زیاتر به واتای (نه رمکردن، ته پرکردنی زۆر) دهگه یه نیت، ئاره فکردن که وشهیه کی عه ره بییه شوینی گرتوته وه. گرنگترین گۆرانه میژووویه کانی ئەم چاوه گه بریتیه له گۆرانی دهنگی [h] ی ئیرانی کۆن کاتیک ده که ویتته سه رتهای وشه وه بۆ دهنگی [x] له قوناعی ناوه راست و نوئ، دهنگی [v] ی ئیرانی کۆن له قوناعی ناوه راست و زمانی کوردیشدا بووه به

بهواتای درهوشان، له‌رزین (مکنزی، ۱۳۹۰: ۶۴). ئەم وشەیه له زمانی په‌له‌ویی ساسانیدا بی‌جگه له واتای دره‌شانه‌وه، بۆ واتای (له‌رزین) یش به‌کارهاتوو، به‌لام مه‌رج نییه له هه‌مان په‌گ و ریشه بن، به‌لکو ریشه‌ی چاوگی له‌رزین نادیاره. زمانی فارسی نوێ: درخشیدن، درخشان، بهواتای درهوشان، پۆشن، شه‌وقدار، رووناک، (مردوخ روحانی، ۱۳۹۰: ۳۴۶)، زمانی کوردیی: درهوشان، بهواتای دره‌شانه‌وه، بریسکانه‌وه، بریقه‌دانه‌وه. ریشه‌ی ئەم چاوگه‌دا له زمانی ئیرانی کوندا وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه له زمانی فارسیدا، به‌لام له زمانی کوردیدا ده‌بیریت ده‌نگی [x] گۆراوه بۆ ده‌نگی [w]، هه‌روه‌ها له قوناعی ناوه‌راستدا ده‌نگی [x] گۆراوه بۆ ده‌نگی [f]، هه‌روه‌ها پیشگره‌که‌ش گۆرانی به‌سه‌ردا هاتوو، ته‌نها ده‌نگی [t] ماوه‌ته‌وه که ئەمیش گۆراوه بۆ ده‌نگی [d].

13. پژان، پشتن، پژاندن، په‌گ و ریشه‌ی ئەم چاوگه له زمانی هیندۆ‌ئوروپیی: ریشه‌ی ^hleik* بهواتای وازهینان، پشتگوێخستن، زمانی سانسکریتی: -ric (riṇákti)، بهواتای وازهینان، به‌جیه‌یشتن، پزگارکردن (منصوری، ۱۳۸۴: ۳۵۹). زمانی ئیرانی کۆن: ریشه‌ی -raik بهواتای به‌جیه‌یشتن، پزگارکردن، به‌ردان (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۱۵۰۴). زمانی ئاقیستا: -raēk بهواتای پژان، په‌وان بوون، له‌گه‌ل پیشگری paiti بهواتای پزگارکردن، راده‌ستکردن (Bartholomae, 1961:1479). زمانی په‌له‌وی ئەشکانی: -rēxt ئاوه‌لناوی به‌رکارییه بهواتای پژاو (بویس، ۱۳۸۶: ۱۳۱). زمانی په‌له‌وی ساسانی: -rēxtan، په‌گی رانه‌بوردوو: -rēz، بهواتای پژان، په‌وان بوون (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۳۰). زمانی فارسی نوێ: ریختن: تکان (ابروی کسی ریختن)، تکاندن، بهواتای پژان، له‌ناوچوون، بردن (مردوخ

11. دران: په‌گ و ریشه‌ی ئەم چاوگه له زمانی هیندۆ‌ئوروپیی: ریشه‌ی ^hder* بهواتای پیست لیکردنه‌وه، قلیشان، دراندن، شه‌قبردن، زمانی سانسکریتی: -dā- بهواتای کونکردن، دراندن، شه‌قبردن، تلیشان (منصوری، ۱۳۸۴: ۱۱۸). زمانی فارسی کۆن: ^hdartanaiy، بهواتای شه‌قبردن، دراندن (هرن و هوشمان، ۱۳۹۴: ۲۲۰). زمانی ئاقیستا: ریشه‌ی -dar، به واتای دراندن، شه‌قبردن، درزبردن، له‌گه‌ل پیشگری (parōitava) بهواتای دراندن، تلیشان، دووله‌تکردن، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل پیشگری pairi بهواتای پیچان، بادان، ئالاندن، له‌گه‌ل پیشگری niš واتای که‌ندن، ده‌رهینان ده‌گه‌یه‌نیت، په‌گی رانه‌بوردوو: -dārēnā، ئاوه‌لناوی به‌رکاری: -dārēta (Bartholomae, 1961: 689). زمانی په‌له‌وی ساسانی: -darrīdan بهواتای دران، پارچه‌پارچه‌کردن، (مکنزی، 1390: 62). زمانی فارسی نوێ: دریدن، پاره‌شدن، بهواتای دران، پارچه‌پارچه‌بوو. زمانی کوردی: دران: بهواتای دراندن، له‌تکردن، پچراندن. گرنگترین ئه‌گۆرانه‌ی که به‌سه‌ر ئەم چاوگه‌دا هاتوو ئەمانه‌ن: ده‌نگی [e] ی هیندۆ‌ئوروپیی له زمانه ئیرانییه‌کونه‌کاندا بووه به ده‌نگی [ā]، ئەوه‌ی جیگای تیرامانه، ده‌بینین وشه‌که له زمانی کوردیدا نه‌گۆراوه، وه‌ک زمانی هیندۆ‌ئوروپیی ماوه‌ته‌وه، ته‌نها نیشانه‌ی چاوگی وه‌رگرتوو.

12. درهوشان: تروسکانه‌وه، بریقانه‌وه/ په‌گ و بنه‌ره‌تی ئەم وشه‌یه له زمانی ئیرانی کۆن: -^hrauxš* بهواتای درهوشانه‌وه، نورپیدان، له‌گه‌ل پیشگری -ati هاتوو (منصوری، ۱۳۸۴: ۱۳۰). زمانی په‌له‌ویی ئەشکانی: -drafš- بهواتای درهوشان (رضائی باغ بیی، ۱۳۸۸: ۱۸۲). زمانی په‌له‌ویی ساسانی: -drafšīdan، په‌گی رانه‌بوردوو: -drafš-

miçra به واتای بهند، گوریس، پەت، -rīs، rišāti به واتای پارچه کردن، کهندن، زیانلیکه وتن (رضائی باغ بییدی، ۱۳۹۱: ۳۱۳، 62: Mayrhofer, 1980) زمانی ئیرانی کون: -rais به واتای برین، کهندن (Bailey, 1979: 218). زمانی ئاقیستا: raēš، -raēšya به واتای زیان پیگه یاندن، پارچه کردن، زیان لیکه وتن (منصوری، ۱۳۸۴: ۳۵۸-۳۵۹). زمانی په هله وی ساسانی: rēšītan به واتای ئازارگه یاندن، بریندار کردن، رهگی رانه بوردوو: -rēš، رهگی راپوردوو: rēšīt (فرهوشی، ۱۳۹۰: ۴۸۴). زمانی فارسی نوئ: ریسیدن، به واتای ریسان، بادانی بهن و لۆکه. زمانی کوردیی: ریسان، به واتای بادانی بهن و لۆکه، چه نه بازی. گرنگترین گورانکاریه کانی ئه م چاوه گه گۆرانی [ei] یه هیندوئه وروپییه بۆ دهنگی [e] یان [i] له زمانی سانسکریتدا و [aē] یان [ai] له زمانه ئیرانییه کاندا، له پاشاندا ئه مهش له قوناغی ناوه راست و نویدا گۆراوه بۆ دهنگی [ē]، ههروهها دهنگی [k] کوتایی وشه که له زمانی هیندوئه وروپییدا، گۆراوه بۆ دهنگی [ś] له زمانی سانسکریتدا، دهنگی [s] یان دهنگی [š] له زمانه ئیرانییه کاندا.

16. په نجان: رهگ و ریشهی ئه م چاوه گه له زمانی سانسکریت: rang (rāyati)، به واتای په شوکان، وروژاندن (Mayrhofer, 1980: 36). زمانی ئیرانی کون: -ranj-a، له ریشهی -rang-/*ranj-، به واتای رهنجان (منصوری، ۱۳۸۴: ۳۵۲). زمانی په هله وی ئه شکانی: ranj (ناو)، به واتای رهنج، دهرده سهر، زهحمهت (رضائی باغ بییدی، ۱۳۸۵: ۱۹۹). زمانی په هله وی ساسانی: ranj (ناو)، به واتای رهنج و ئازار، ranjēnītan به واتای رهنجان، ماندوو کردن، نیگه رانکردن (فرهوشی، ۱۳۹۰: ۴۷۷). زمانی فارسی نوئ: رنجیدن، به واتای توران، رهنجان، تورهبوون، دلشکان. زمانی کوردیی:

روحانی، ۱۳۹۰: ۴۱۷). زمانی کوردیی: پژان: پشتن، پژیان، پژاندن. ئه و گۆرانانهی که به سهر ئه م چاوه گه ها تووه: دهنگی [l] یه هیندوئه وروپی گۆراوه بۆ دهنگی [r] له زمانی سانسکریتی و زمانه ئیرانییه کاندا، [ei] هیندوئه وروپی له زمانه ئیرانییه کاندا بووه به [ai] پاشان له قوناغی ناوه راست و نویدا گۆراوه بۆ دهنگی [ē]، ههروهها دهنگی ([k^h]) هیندوئه وروپی گۆراوه بۆ دهنگی [k]، دواتر له قوناغی ناوه راستدا دهنگی [k] گۆراوه بۆ دهنگی [x]، له زمانی کوردیشدا گۆراوه بۆ دهنگی [x̣].

14. پمان: ئه م چاوه گه له دهقه به جیماوه کانی زمانه ئیرانییه کانی قوناغی کون و ناوه راستدا نابینریت، به لام رهگ و ریشهی ئه م چاوه گه له زمانی هیندوئه وروپی: -remb- lemb* به واتای شوپبوونه وه، داکه وتن، کهوتنه خواره وه (pokorny, 1959: 656). زمانی سانسکریتی: ramb- (rāmbate) به واتای شوپبوونه وه، داته پین (Mayrhofer, 1980: 44). زمانی فارسی نوئ: رمباندن، رمبیدن، به واتای داروخان، داته پین، ویژانبوون. زمانی کوردیی: پمان، به واتای داته پین، روخان، ویژانبوون، هاتنه خواره وهی دیوار و خانوو. ئه م وشه ته نها له زمانی هیندوئه وروپی و سانسکریتدا ده بینریت، ده بینین له زمانی فارسیدا ریشه که وهک خوی ماوه ته وه، ته نها دهنگی [l] یه هیندوئه وروپی گۆراوه بۆ دهنگی [r]، له زمانی کوردیشدا هه مان گۆرانی به سهر ها تووه و دهنگی [b] کوتایش له ناوچوو.

15. ریسان: ریشهی ئه م چاوه گه له زمانی هیندوئه وروپی: reik به زیادکردنی /k/ بۆ ریشهی -rei* دروستبووه، به واتای پارچه کردن، برین، کهندن (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۱۴۵۲). زمانی سانسکریت:

وهرگرتن، رهگی رانه بوردوو: sak-Bartholomae, (1961:1552). زمانی په هله وی ئه شکانی: -sāz, -sāzād- به واتای ئاماده کردن، سازدان، سازکردن (رضائی باغ بیبی، ۱۳۸۸: ۲۰۰). زمانی په هله وی ساسانی: -sāxtan, رهگی رانه بوردوو: -sāz, به واتای ئاماده کردن، دروستکردن (Neberg, 1974: 174). زمانی فارسی نوی: ساختن، به واتای دروستکردن، سازان، سازان، زمانی فارسی نوی: ساختن، به واتای دروستکردن، بنیاتنان، پونان، ریڅخستن، گونجان، ریڅه وتنی که سیک له گه ل که سیکی تر. له م چاوه گدا دهنگی [k]ی هیندوئه وروپی له زمانی سانسکریت و زمانه ئیرانییه کاندا بووه به دهنگی [s]، هه روه ها دهنگی [k] کوتای ریشه که له زمانی هیندوئه وروپی گوراوه له به ره وهی له دوی بزوینه وه هاتوه گوراوه بو دهنگی [č]، پاشان له قوناغی ناوه راستدا گوراوه بو دهنگی [ž] یان [x]، له زمانی کوردیشدا دهنگی [z] گوراوه بو دهنگی [z].

19. سوان: رهگ و ریشهی ئه م چاوه گه له زمانی سانسکریتدا: -āc- به واتای تیژکردن (هرن و هوبشمان، 1394: 286). زمانی ئیرانی کون: رهگی رانه بوردوو: -sāvaya* له ریشهی sav- به واتای پیامالین، تی هه سوین، دهست پیاهیتان، ئاوه لئاوی بهرکاری: -sūta* (حسن دوست، 1395: 1778). زمانی ئاقیستا: -suḍuš- ناوه، به واتای دهستار، ئاش، sak-Bartholomae, (1961: 1583). زمانی په هله وی ئه شکانی: -sāw- به واتای سوان، هه سوین، وردکردن (رضائی باغ بیبی، ۱۳۸۸: ۲۰۱). زمانی په هله وی ساسانی: -sūdan, رهگی رانه بوردوو: -sāy- به واتای پیداهیتان، سوان، کوتانن داته پین (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۳۹). زمانی فارسی نوی: ساییدن، سائیدن، سوندن (ادبی)، ساییدن (گفتاری)، به واتای سوان، هه سوین،

په نجان، به واتای دلشکان، نارپهحه تکردن، توراندن، ئازاردان. ریشهی ئه م چاوه گه گورانیه به سه ردا نه هاتوه.

17. ژیان: ریشهی ئه م چاوه گه له زمانی هیندوئه وروپی: eti ug^hi- به واتای ژیان (kent, 1953: 185). زمانی سانسکریت: -v-īj, vāij- به واتای ژیان (رضائی باغ بیبی، ۱۳۹۱: ۲۸). زمانی فارسی کون: ریشهی -jiv- به واتای ژیان، زمانی ئاقیستا: -gay- , jīva- به واتای ژیان (مولایی، ۱۳۸۷: ۱۷۳). زمانی په هله وی ئه شکانی: -wādīz, zīw- به واتای ژیان (رضائی باغ بیبی، ۱۳۸۵: ۱۸۹). زمانی په هله وی ساسانی: -zī(wi)stan- به واتای ژیان (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۷۱). زمانی فارسی نوی: زیستن: زندگانی کردن، به واتای ژیان به سه ربردن، گوزهرانکردن، ته مه نکردن. زمانی کوردیی: ژیان، به واتای ژیان به سه ربردن، زیندوو بوون، زیندوو مانه وه، گوزهرانکردن. له م چاوه گدا [g^h]ی هیندوئه وروپی له زمانه ئیرانییه کاندا بووه به دهنگی [j]، پاشان له قوناغی نویدا بووه به دهنگی [z] یان [ž]، هه روه ها دهنگی [p]ی هیندوئه وروپی به و پیتهی له بزوینه وه هاتوه گوراوه بو دهنگی [v] له زمانه ئیرانییه کاندا.

18. سازان، سازدان، سازکردن: رهگ و بنه ره تی ئه م چاوه گه له زمانی هیندوئه وروپی: ریشهی -kek- / *kak- به واتای به توانا بوون، یارمه تی دان (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۱۶۳۶). زمانی سانسکریت: -ak-ś (aknótiś), به واتای به توانا بوون، زمانی ئیرانی کون: ریشهی -sak- به واتای به توانا بوون، رهگی رانه بوردوو: -sāca*, ئاوه لئاوی بهرکاری: -sāxta* (منصوری، ۱۳۸۴: ۲۷۲). زمانی ئاقیستا: ریشهی sak- به واتای تیځه یشتن،

ئیرانییه‌کاندا بووه به دهنگی [s]، ههروههها [eu]ی هیندوئه‌وروپی گۆراوه بۆ [au] یان [ao] ، پاشان له قۆناغی ناوه‌راست و نویدا گۆراوه بۆ دهنگی [ō]یان [ū]، دهنگی [k]ی کوتایی وشه‌که‌یش له زمانه‌کانی قۆناغی ناوه‌راست و نویدا بووه به دهنگی [x] یان [ž])، له زمانی کوردیشدا له‌ناوچووه، به‌هه‌مان شیوه واتاکه‌شی له قۆناغی کۆن بۆ ناوه‌راست گۆراوه.

21. **شکان:** بنه‌چه و ره‌گی ئەم چاوه‌گه له زمانی هیندوئه‌وروپی: *(s)k(h)e-n-d- به‌واتای شکان، درزبردن، هه‌لت‌ل‌یشان (که له ریشه‌ی *(sek)هوه دروستبووه، به‌واتای برین) (حسن دوست، ۱۳۹۰: ۱۸۸۴). زمانی سانسکریت: skhadate به‌واتای ده‌شکیت، کرداریکی سازکراوه له ناوی دوولایه‌نی skhándhah- به‌واتای لق، پهل، چل، چلی دار و دره‌خت (منصوری، ۱۳۸۴: ۴۰۳). زمانی ئیرانی کۆن: ریشه‌ی skad-/skand- به‌واتای شکان، ره‌گی رانه‌بوردوو: *skad-na- (ابوالقاسمی، 1373: 63). زمانی ئاقیستا: ریشه‌ی skand- به‌واتای شکان، ره‌گی رانه‌بوردوو: sčandaya- یان sčindaya- به‌واتای شکاوی Bartholomae, (1586: 1961). زمانی په‌له‌وی ئەشکانی: iskand به‌واتای ئیفلیجی، که‌مه‌ندام، په‌ککه‌وتوو (رضائی باغ بییدی، ۱۳۸۸: ۱۷۶). زمانی په‌له‌وی ساسانی: *skastan، ره‌گی رانه‌بوردوو: (ken-š)kan-š به‌واتای شکان، دوه‌ش بوون (Neberg, 1974: 186). زمانی فارسی نوێ: شکستن: پاره‌کردن، خردکردن، ریز ریزکردن، تکه‌شدن، قطعه‌قطعه‌کردن، شکسته‌شدن، شکست دادن، به‌واتای شکان وردکردن و پارپارچه‌کردن، شکسته‌هێنان. زمانی کوردیی: شکان به‌واتای وردکردن، وردبوون، له‌تبوون، دۆپان، شکسته‌هێنان، هاتنه‌خواره‌وه‌ی نرخ، هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ده‌ستنوێژ،

مالین. زمانی کوردیی: سوان، سوون، ساوین، به‌واتای ساف و ته‌خت بوون، سافکردن، پیدامالین، کوتانه‌وه، وردونه‌رمکردن، تیژکردن، لوس بوون، نه‌مانی زبری شتی‌ک. له‌م چاوه‌گه‌دا پاشگری (-aya)ی زمانی ئیرانی کۆن له قۆناغی ناوه‌راستدا گۆراوه بۆ دهنگی [a] ، پاشان بووه به *šāva-، دواتر (ava) له قۆناغی کۆندا گۆراوه بۆ دهنگی [ū].

20. **سوتان:** ره‌گ و ریشه‌ی ئەم چاوه‌گه له زمانی هیندوئه‌وروپی: *keuk- به‌واتای پروناکی هاویشتن، دره‌خشان، رۆشن بوون، سپی بوون، کلپه‌سه‌ندوو (حسن دوست، ۱۳۹۰: ۱۷۷۰). زمانی سانسکریت: ریشه‌ی (catiós)uc-Ś به‌واتای دره‌وشینه‌وه، تیشک دان، پروناکی هاویشتن. زمانی ئیرانی کۆن: ریشه‌ی saok- به‌واتای سووتان (یدالله منصور، ۱۳۸۴: ۳۷۷). زمانی ئاقیستا: ریشه‌ی saok- به‌واتای سووتان، ئاوه‌ل‌ناوی به‌رکاری: Bartholomae, 1961: suxta- (1548). زمانی په‌له‌وی ئەشکانی: sōž- به‌واتای سوتاندن (رضائی باغ بییدی، ۱۳۸۸: ۲۰۱). زمانی په‌له‌وی ساسانی: sōxtan-، sōč-، به‌واتای سووتان، سوتاندن (Neberg, 1974: 177). زمانی فارسی نوێ: سوختن: آتش زدن، آتش‌گرفتن، نابودکردن، نابود شدن، باختن، به‌واتای سووتان، ئاگرگرتن، له‌ناو‌بردن، دۆپان، زمانی کوردیی: سووتان: به‌واتای سوتاندن، ئاگرگرتن، ئاگر تێبه‌ربوون، له‌ناو‌چوون، ئاگر تێچوون، زایه‌بوون، له‌ناو‌بردن، هه‌ستکردن به‌گه‌رمایه‌کی زۆر، دل‌پێسووتان، هه‌ستی به‌زه‌بیکردن، رۆشن بوون، گه‌رمی یان نووردان، هه‌ل‌کروزان، هه‌ل‌کردن له‌گه‌ل‌ دژواری و سه‌ختیه‌کان، خستنه‌ره‌نج و ئازار دیت. لیره‌دا دهنگی [k]ی هیندوئه‌وروپی له زمانی سانسکریتدا بووه به دهنگی [š]، له زمانه

-karšayen, karš- به واتای کیشان، راکیشان (هرن و هوبشان، ۱۳۹۴: ۳۳۲). زمانی په هله وی ساسانی: kešdan، به واتای راکیشان، دهرهینان، رهگی رانه بوردوو: -kēš (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۰۰). زمانی فارسی نوی: کشیدن: به واتای کیشان، راکیشان، دهرهینان (دندان کشیدن)، نه خش کردن، وینه کیشان (نقاشی کشیدن)، کیشانه کردن (گندم کشیدن)، تیکردن، داکردن (غذا کشیدن)، کویره و هری دیتن (هرچه می کشیم از دست خودمان است) (مردوخ روحانی، ۱۳۹۰: ۶۴۱). زمانی کوردیی: کیشان، به واتای راکیشانی شت، قوم دان له جگهره و نیرگه له، ئەندازەگرتنی شت به سهنگ و تهرازوو، په راندنی و لاخی نیر له می (شیخ محمەدی خال، ۲۰۰۵: ۳۸۸). له م چاوگه دا دهنگی [k^h] ی هیندوئه وروپی گورپوه بۆ دهنگی [k]، گورپانیک تر بریتیه له گورپانی دهنگی [e] ی هیندوئه وروپی گورپوه بۆ دهنگی [a] له زمانی سانسکریتی و زمانه ئیرانییه کونه کاند، دواتر له قوناغی ناوه پاست و نویدا گورپوه بۆ دهنگی [ē]، ههروهها دهنگی [l] ی هیندوئه وروپی گورپوه بۆ دهنگی [r] له زمانی سانسکریتی و زمانه ئیرانییه کاند، دواتر له قوناغی ناوه پاست و نویدا له ناوچوو، ههروهها دهنگی [s] له دواى دهنگی [l] یان [r] هاتبیت، گورپوه بۆ دهنگی [š].

24. گریان: بنه رتهى وشه که له زمانی هیندوئه وروپی: ریشهى -gla-gh* به واتای گله یی کردن، سه رزه نشترکردن، زمانی سانسکریت: garh- (gārhati) به واتای گله یی کردن و سه رزه نشترکردن (منصوری، ۱۳۸۴: ۱۷۳)، زمانی فارسی کون: رهگی -gard* به واتای گله یی کردن، نالاندن، رهگی رانه بوردوو: -gradya* (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۲۲۹۳). زمانی ئاقیستا: رهگی -garəz به واتای گله یی کردن، رهگی رانه بوردوو: -gəraz

هه لوه شانی رۆژوو له م چاوگه دا دهنگی [s] ی هیندوئه وروپی گورپوه بۆ دهنگی [š]، بزوینی کوتایی وشه ی زمانه ئیرانییه کونه کان له ناوچوو، دهنگی [e] ی هیندوئه وروپی گورپوه بۆ دهنگی [a]، ههروهها (aya-) ی کوتای قوناغی کون گورپوه بۆ دهنگی [a].

22. کوتان: رهگ و ریشهى ئەم چاوگه له زمانی هیندوئه وروپی: ریشهى -s)k(h)aup- به واتای کوتان، لیدان (منصوری، ۱۳۸۴: ۲۳۰). زمانی ئیرانی کون: ریشهى -kaup- به واتای کوتان، لیدان، رهگی رانه بوردوو: -kaupa*، رهگی رابوردوو: -kauf- (حسن دوست، ۱۳۹۰: ۲۲۹۵-۲۲۹۶). زمانی په هله وی ئەشکانی: kōbag به واتای تورپه یی، کوتراوی، دلشکاو (بویس، ۱۳۸۶: ۸۹). زمانی په هله وی ساسانی: kōftan به واتای کوتان، لیدان، وردکردن، رهگی رانه بوردوو: -kōf-، رهگی رابوردوو: kōft (فرهوشی، ۱۳۹۰: ۳۳۷). زمانی فارسی نوی: کوفتن، کویدن، به واتای کوتان، لیدان، وردکردن. زمانی کوردیی: کوتان، به واتای لیدان، وردکردن، سفتکردن، شتیکی چنراو، په ستاندنه وی شوینی فسه ل. ئەو گورپانانیه که به سه ر ریشهى ئەم چاوگه دا هاتوو، [au] گورپوه بۆ دهنگی [ō]، ههروهها دهنگی [p] گورپوه بۆ دهنگی [b] یان [f]، به لام دهنگی [p] له زمانی کوردیدا له ناوچوو.

23. کیشان: رهگ و ریشهى ئەم وشه یه له زمانی هیندوئه وروپی: -s)k(h)el- به واتای راکیشان، کیشان (منصوری، ۱۳۸۴: ۲۲۷). زمانی سانسکریت: ریشهى -kr̥ṣ)kārṣati- به واتای کیشان، کیلان (رضائی باغ بیدی، ۱۳۹۱: ۲۷۸). زمانی فارسی کون: -karša- به واتای کیشان، راکیشان (کنت، ۱۳۹۱: ۵۸۰). زمانی ئاقیستا: ریشهى

تر چوون، باره و بار بوون (مهزار، ۱۳۶۹: ۷۰۴). به پئی بۆچوونی هه‌ندیک له شاره‌زایان، له‌وانه (بیلی، پالیارو) پئی ده‌چیت گۆرانه ده‌نگیه‌کان به‌مشیه‌یه بووئیت: پیشگری -vi له‌گه‌ل ریشه‌ی gar- به‌واتای گرتن / [danī] >guhar [danī] >guyar* کوردیدا ده‌نگی [h]، له‌ناوچوو، پاشان [ao] گۆراوه بۆ [ō]، هه‌روه‌ها له پاشگری (-danī) ییش‌ته‌نھا (-an) ی پاشگره‌که ماوه‌ته‌وه.

26. گه‌پان: په‌هله‌وی سانسکریتی ئه‌م وشه له زمانی هیندۆئوروپیی: ریشه‌ی *ger به‌واتای گه‌پان، سورانه‌وه (منصوری، ۱۳۸۴: ۱۶۷). زمانی سانسکریت: ریشه‌ی -gart- (vartate) به واتای گه‌پان، سوران (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۲۴۱۶). زمانی ئیرانی کۆن: -gart-a*، ده‌توانریت بوتریت له ریشه‌ی (-gart) هاتوو به‌واتای گه‌پان (منصوری، ۱۳۸۴: ۱۶۷). زمانی په‌هله‌وی ساسانی: gartišn، به‌واتای گه‌پان و سورانه‌وه (Neberg, 1974: 81). زمانی فارسی نوئ: گشتن / چرخیدن، دورزدن، به‌واتای گه‌پان، سوران. زمانی کوردیی: گه‌پان، به‌واتای رۆیشتن، هاتوچۆکردن (مهزار، ۱۳۶۹: ۷۲۶). له‌م چاوگه‌دا ده‌نگی [e] ی هیندۆئوروپیی گۆراوه بۆ ده‌نگی [a] له زمانه ئیرانییه‌کاندا، بزویینی کوتای وشه‌که له قوناغی ناوه‌پاستدا له‌ناوچوو، هه‌روه‌ها ده‌نگی [t] ی ریشه‌که‌ی له زمانی کوردیدا له‌ناوچوو، له زمانی فارسییدا گۆراوه بۆ ده‌نگی [d]، په‌گی رابوردوی زمانی فارسی = گرد.

27. مان: مانه‌وه: ریشه‌ی ئه‌م چاوگه له زمانی هیندۆئوروپیی: *men- به‌واتای مانه‌وه، بئ جولان، راه‌ستان. زمانی سانسکریت: ریشه‌ی man-، به‌واتای چاوهر‌پییوون، مانه‌وه، دره‌نگ

(Bartholomae, 1961: 516). زمانی په‌هله‌وی ساسانی: grīstan، په‌گی رانه‌بوردوو: griy- به‌واتای گریان (Neberg, 1974: 85). زمانی فارسی نوئ: گریستن / گریه‌کردن، به‌واتای گریان. زمانی کوردیی: گریان، به‌واتای فرمیسک رژاندن، ده‌نگ هه‌لبه‌رین له‌به‌ر ئیش و ئازار، (ئیبراهیم زاهه، ۲۰۱۴: ۲۴۶). گرنگترین ئه‌و گۆرانه ده‌نگیه‌یه‌ی که به‌سه‌ر ئه‌م چاوگه‌دا هاتوو، ئه‌مانه‌ن: ده‌نگی [l] ی هیندۆئوروپیی گۆراوه بۆ ده‌نگی [r] له زمانی سانسکریتی و زمانه ئیرانییه‌کانیشدا، [gh] ی هیندۆئوروپیی گۆراوه بۆ ده‌نگی [d] یان [z] له زمانه ئیرانییه‌کاندا له هه‌ردوو قوناغی کۆن و ناوه‌پاست، هه‌روه‌ها له زمانی فارسییدا، به‌لام له زمانی کوردیدا له‌ناوچوو، واتاکه‌شی له کۆندا به‌واتای فرمیسک رشتن نه‌هاتوو، به‌لکو واتای دیکه هه‌بووه (واتای ئه‌و هۆکارانه‌ی که ده‌بنه هۆی فرمیسک رشتن)، به‌لام له قوناغی ناوه‌پاست به‌دواوه، واتای گریان و فرمیسک رشتنی وه‌رگرتوو.

25. گۆپان: له‌زمانی ئیرانی کۆن: ریشه‌ی -kar به‌واتای کردن، له‌گه‌ل پیشگری -wi به واتای گۆران (منصوری، ۱۳۸۴: ۴۶۶). سه‌باره‌ت به ریشه‌ی ئه‌م چاوگه رای جیاواز هه‌یه، (هه‌ندیک له شاره‌زایان ریشه‌ی -kar، هه‌ندیک ریشه‌ی -far، هه‌ندیک ریشه‌ی -har) یان پیشنیاز کردوو. زمانی په‌هله‌وی ئه‌شکانی: wihird به‌واتای ئالۆز، شیواو، شله‌ژاو، گۆراو (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۲۴۸۶). زمانی په‌هله‌وی ساسانی: wihīr-، wihīr- به‌واتای گۆران، گۆرین (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۵۸، Nyberg, 1974: 212). زمانی فارسی نوئ: گوهریدن / عوض کردن، تغییر کردن، چیزی را به چیزی عوض و بدل کردن، به‌واتای گۆران دیت. زمانی کوردی: گۆران، گۆرین، به‌واتای له‌حالی‌که‌وه بۆ حالیکه‌ی

په‌هله‌وی ساسانی: *nāl-* به‌واتای نالان، گله‌یی کردن (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۰۹). زمانی فارسی نئی: نالیدن، زمانی کوردیی: نالان، نالاندن، نالین، به‌که‌سی دوتریت که له‌تاو خهم و دهر دده‌کروزیته‌وه، کپوزانه‌وه له دهر د داخ (هزار، ۱۳۶۹: ۸۵۶). پیشه‌ی ئەم چاوگه له قوناغی کون بۆ قوناغی ناوه‌پاست دهنگی [d] ی کوتایی له‌ناوچوو، هه‌روه‌ها دهنگی [r] گوراوه بۆ دهنگی [l] له زمانی فارسی نئی، هه‌روه‌ها له زمانی کوردیشدا گوراوه بۆ دهنگی [l].

29. هیلان، هیشتن: ره‌گ و پیشه‌ی ئەم چاوگه له زمانی هیندوئەوروپی: پیشه‌ی **selg-* به‌واتای پزگارکردن، وازلیه‌یتان (منصوری، ۱۳۸۴: ۲۰۷). زمانی سانسکریت: *srjāti*, *sarj-* به‌واتای وه‌به‌رخودان، پزگارکردن، دهرچوون (هرن و هوبشمان، ۱۳۹۴: ۴۲۸). زمانی فارسی کون: پیشه‌ی *hard-* به‌واتای وه‌به‌رخودان، وازلیه‌یتان (Kent, 1957: 214). زمانی ئاقیستا: پیشه‌ی *harəz-* به‌واتای پزگارکردن، ره‌گی رانه‌بوردوو: *harəza-*، ئاوه‌لناوی به‌رکاری: *haršta-* (Bartholomae, 1961: 1792). زمانی په‌هله‌وی ئەشکانی: *hirz-* به‌واتای وازلیه‌یتان، جیگیربوون، راده‌ستکردن، دانان، به‌خشین، ئاوه‌لناوی به‌رکاری: *hišt* (بویس، 1386: 83). زمانی په‌هله‌وی ساسانی: *hištan*، ره‌گی رانه‌بوردوو: *hil-* به‌واتای وازه‌یتان، پزگارکردن، لیخۆشبوون، جیکردنه‌وه، ناردن (مکنزی، ۱۳۹۰: ۸۹). زمانی فارسی نئی: هشتن: ایجازه‌ی دادن، گذاشتن، رها کردن، ترک کردن، قرار دادن، گماردن، به‌واتای هیشتن، ریگه‌پیدان، دانان، پزگارکردن، وازه‌یتان، جیکردنه‌وه، ناردن. زمانی کوردیی: هیلان، هیشتن: به‌واتای ریگه‌دان، ئیجازه‌دان، راگرتن، وازلیه‌یتان، به‌جیه‌یشتن. له‌م چاوگه‌دا دهنگی [s] ی هیندوئەوروپی له

کردن (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۲۵۷۶). زمانی فارسی کون: پیشه‌ی *man²-* به‌واتای مانه‌وه (کنت، ۱۳۹۱: ۶۵۶). زمانی ئاقیستا: پیشه‌ی *man-* به‌واتای ئارامگرتن، چاوهرپوانیکردن، مانه‌وه، له‌گه‌ل پیشگری *upa* به‌واتای چاوهرپوانیکردن، له‌گه‌ل پیشگری *frā* به‌واتای مانه‌وه، خوڤاگری کردن (Bartholomae, 1961: 1124). زمانی په‌هله‌وی ئەشکانی: پیشه‌ی *mān-*، به‌واتای مانه‌وه (بویس، ۱۳۸۶: ۹۳). زمانی په‌هله‌وی ساسانی: *māndan*، ره‌گی رانه‌بوردوو: *mān-*، به‌واتای مانه‌وه، وه‌ستان (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۰۴). زمانی فارسی نئی: ماندن، ازبین نرفتن، اثر بجاماندن، اقامت گزیدن، انتظارکشیدن، باختن، شکست خوردن، باقی ماندن، باقی گذاشتن، خسته‌شدن، زنده گذاشتن، زنده ماندن، عقب نماندن، نرفتن، به‌واتای شوینه‌وار لیمانه‌وه، له پاش به‌جیمان، لیمانه‌وه، چاوهروانبوون، تیکشکان، به‌زین، دۆران، زیانکردن، له‌کیسچوون، مانه‌وه، به‌جیه‌یشتن، له‌پاش به‌جیمان، هیشتنه‌وه، شه‌که‌تبوون، وه‌ستان، هیلاکبون، به‌زیندوو مانه‌وه، نه‌مردن، به‌جینه‌مان، دوانه‌که‌وتن، نه‌رۆشتن (عبدالوهابی، ۲۰۱۲: ۱۵۴۳). زمانی کوردیی: مان، مانه‌وه، نه‌رۆیشتن، جیگیربوو، ئەم چاوگه‌ وه‌ک خو‌ی ماوه‌ته‌وه و گورانی به‌سه‌ردا نه‌هاتوو.

28. نالان: نالین، نالاندن: ره‌گ و پیشه‌ی ئەم چاوگه له زمانی هیندوئەوروپی: *ner-* (s)ner به‌واتای نه‌راندن، مۆره‌مۆر کردن، بۆله‌بۆل کردن، زمانی سانسکریت: پیشه‌ی *nard-* (*nárdati*) به‌واتای نه‌راندن، گرماندن (منصوری، ۱۳۸۴: ۲۵۳). زمانی ئیرانی کون: پیشه‌ی **hard-* به‌واتای بانگکردن (ابوالقاسمی، ۱۳۷۳: ۷۷). زمانی په‌هله‌وی ئەشکانی: *nār-* به‌واتای نالان، نالین، نالاندن (رضایی باغ‌بیدی، ۱۳۸۸: ۱۹۳). زمانی

دهنگی [ō]، له زمانی فارسیشدا گوراوه بۆ دهنگی [ē]، له زمانی کوردیشدا بووه به (wa-).

2/2) چاوگه ناسادهکان:

۱. نازاردان / ئەم چاوگه له قوناغی کۆندا یهک وشه بووه، به لام له قوناغی ناوهراست و نویدا له دووبهش پیکدیت: نازار + دان، لیتهدا بهشی یهکه می چاوگه که شیده کهینه وه، بهشی دووه می چاوگه کهش (دان)، له پاری یه که مدا شیکردنه وه ی بۆ کراوه، بنه پتهی وشه که له زمانی سانسکریت: hrñīte له رهگی hr به واتای هه لچوون، تورپه بوون (منصوری، ۱۳۸۴: ۷۷). زمانی فارسی کۆن: (-dartana) هاتووه، ناوه و به واتای رق، توورپه بی، غه زه ب... (کنت، ۱۳۹۱: ۶۱۵). زمانی ئاقیستا: ریشه ی (-zar) به واتای رق ههستان، قه لسیبون، هه لچوون... هاتووه، ههروه ها ئاوه لئاوی بهرکاری -zarəta هاتووه به واتای رق ههستان، له گه ل پیشگری (ā) به واتای تورپه کردن، تورپه بوون، رهگی رانه بوردوو: zaranya- (Bartholomae, 1961: 1669). زمانی پهلهوی ئەشکانی: zār ā به واتای نازار، zār āan به واتای بی نازار، له ریشه ی -zar به واتای تورپه بوون، قه لسیبون (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۴۷). زمانی پهلهوی ساسانی: āzardan، به واتای په نجاندن، زیانگه یانندن (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۷). زمانی فارسی نوئ: آزار دادن، آزار رساندن، آزدن، به واتای نازاردان، ئەشکه نجه دان، په نجانندن، زمانی کوردی: نازاردان به واتای ئیشاندن، عه زیه تدان، ئیش پیگه یانندن. ئەم چاوگه له زمانه کانی قوناغی ناوهراست بۆ قوناغی نوئ گورانی به سه ردا نه هاتووه، به لام ده بینین ریشه ی چاوگه که له زمانی هیندوئه وروپی و سانسکریتی دهنگی [h] گوراوه بۆ دهنگی [d] له

سه ره تای وشه دا گوراوه بۆ دهنگی [h]، پاشان دهنگی [e]ی هیندوئه وروپی گوراوه بۆ دهنگی [a]، ههروه ها (lḡ)ی هیندوئه وروپی له زمانه ئیرانییه کاندا بووه به (rd/rz)، به لام ده بینین له زمانی کوردیدا (رهگی رانه بوردوو) دهنگی [r]ی ئیرانی کۆن گوراوه بۆ دهنگی [l]، [d]ش تیاچوووه.

30. وهستان: ریشه ی چاوگی (وهستان) له زمانی هیندوئه وروپی: *st(h)ā- به واتای وهستان (kent, 1953: 210). زمانی سانسکریت: ava-sthā پیشگری ava و ریشه ی sthā پیکهاتووه، به واتای وهستان (رضائی باغ بیدی، ۱۳۹۱: ۳۳۱). زمانی ئیرانی کۆن: *abi-hištā- له ریشه ی stā- به واتای وهستان (باخان عبدالرحمن، ۱۳۹۵: ۲۵). زمانی فارسی کۆن: ava+stā، که پیکهاتووه له پیشگری ava و ریشه ی stā به واتای وهستان، دانان، جیگیرکردن (مولایی، ۱۳۸۷: ۲۳۴). زمانی ئاقیستا: ava.hišta، پیکهاتووه له پیشگری ava و رهگی رابوردوو (hišta) له ریشه ی stā- به واتای وهستان، بهرپا کردن (ابوالقاسمی، ۱۳۹۶: ۶۲؛ Bartholomae, 1961: 1602). زمانی پهلهوی ئەشکانی: ēst به واتای وهستان، دانان (Boyce, 1977: 24). زمانی پهلهوی ساسانی: ōstādan، رهگی رانه بوردوو: St-ō، رهگی رابوردوو: stādō (Nyberg, 1974: 145). زمانی فارسی نوئ: ایستادن، به واتای وهستان، ههستان، جیگرتن، ماندوو بوون. زمانی کوردی: وهستان، به واتای پاره وهستان به پیوه، له جولّه که وتن، جیگیربوون، ماندوو بوون. له م چاوگه دا گورانیکی که م پوویداوه، ئه ویش گورانی پیشگری (-ava)، که له قوناغه جیاوازه کاندا گورانی جیاوازی به سه ره هاتووه، له قوناغی ناوهراستدا گوراوه بۆ

3. **رەواجدان:** ئەم چاوگە لە دووبەش پیکدیت: (رەواج+دان)، لێرەدا تیشک دەخەینە سەر رەگ و ریشەى وشەى رەواج، ھەردوو وشەى (رەواج) و (رۆشتن) لە بنەپەتدا یەك ریشەیان ھەیە، وشەى (رەواج) لە چاوگی (رۆشتن) ھوہ دروستبوو. ریشەى وشەى (رەواج) لە زمانى ھیندوئەوروپى: **rebh-* بەواتای رۆشتن، بزوتن، جولان (pokorny, 1959: 853). زمانى ئێرانى کۆن: ریشەى *-rab* بەواتای جولان، رۆشتن (منصورى، ۱۳۸۴: ۳۰۰). زمانى ئاقیستا: ریشەى *-rap* بەواتای رۆشتن، جولان (ھرن و ھوبشمان، ۱۳۹۴: ۲۴۲). زمانى پەھلەوى ئەشکانى: *raftan* بەواتای رۆشتن، کارکردن، رەفتارکردن، رەگى رانەبوردوو: *-raw*، رەگى رابوردوو: *raft* (بویس، ۱۳۸۶: ۱۲۸). زمانى پەھلەوى ساسانى: *rawāg* (ناو) ھ، بەواتای رەواج، پێشکەوتن، *rawāgēnīdan* بەواتای رەواجدان، بزواندن، خستنه گەر (مکنزی، ۱۳۹۰: ۱۲۸). زمانى فارسى نۆی: رواج دادن، رایج کردن، بەواتای رەواج دان، برهوپیدان، وەگەر خستن، پەرەپیدان. زمانى کوردی: رەواجدان، بەواتای برهوپیدان، پەرەپیدان، وەگەر خستن. دەبینین ئەم وشەى تا پێش سەردەمى ساسانییەکان واتای (جولان، رۆشتن) ی گەیاندوو، بەلام لە زمانى پەھلەوى ساسانیدا چاوگی (رەواجدان)، لە ریشەى رۆشتن کە (*√raw*) ھ، دارپێژراو. لێرەدا دەنگى [e] ى ھیندوئەوروپى گۆراوہ بۆ دەنگى [a]، ھەروەھا دەنگى [b] گۆراوہ بۆ دەنگى [p]یان [f]یان [w] لەقوناغى ناوہراست و نویدا.

4. **ژەھردان:** لەخستتە ڕووی ئیتیمۆلۆژى چاوگی ژەھردان، تیشک دەخەینە سەر رەگ و ریشەى وشەى (ژەھر)، کە بەشى یەكەمى چاوگەکەى، بەشى دووھەمى چاوگەکە (دان) ھ، لە شیکردنەوہکانى پێشوو دا رەگ و ریشەى

زمانى فارسى کۆندا و دەنگى [z] لەزمانى ئاقیستادا، ھەروەھا واتاکەشى گۆرانى بەسەردا ھاتوو، لە زمانەکانى قوناغى کۆن و ناوہراست واتای دیکەى نزیک لە مانا بنەپەتییەکەى ھەبوو (واتای ئەو ھۆکارانەى کە دەبیتە ھۆى نازاردان)

۲. **ئەنجامدان:** ئەم چاوگە ناسادەى، بەشى دووھەمى ئەم چاوگە (دان) لە پارى یەكەمدا لیکدانەوہى بۆ کراو، ئەم وشەى لە زمانى ئێرانى کۆن: *-ham-jāf-ta**، ریشەى *-am-jāf* جوړیكى ترى *-gam*، شیوہ بنەپەتییەکەى (*-jāf*) ھ، دەنگى [m] پێش دەنگى [t] دەگورپت بۆدەنگى [f]، (منصورى، 1384: 200). زمانى ئاقیستا: ریشەى *-gam* بەواتای ھاتن، لەگەل پێشگری (*ham*) بەواتای کوتایى ھاتن، تەواوبوون (Bartholomae, 1961: 493, 501). زمانى پەھلەوى ئەشکانى: رەگى رانەبوردووہکەى: *-hanjām*، بەواتای تەواوکردن، ئەنجامدان، بەئەنجام گەیاندن، رەگى رابوردوو: *hanjāft* (بویس، ۱۳۸۶: ۷۸). زمانى پەھلەوى ساسانى: *hanjāftan*، رەگى رانەبوردوو: *-hanjām*، ئەنجامدان، راپەراندن، تەواوکردن (مکنزی، 1390: 88). زمانى فارسى نۆی: انجام دادن بەواتای ئەنجامدا، راپەراندن، زمانى کوردی: ئەنجامدان بەواتای جیبەجیکردن، برینەوہى کاریک. ئەم وشەى گۆرانى کەمى بەخۆیەوہ بینوہ، ئەویش گۆرانى دەنگى [m] ی پێشگرەکە لە قوناغى کۆن بۆ دەنگى [n] لە قوناغى ناوہراست و نویدا، ھەروەھا لە ھەردوو زمانى فارسى و کوردیدا دەنگى [h] ی سەرھتای پێشگر لەناوچوو، ھەروەھا بزوینى کوتای وشەکانى قوناغى کۆن لە قوناغى ناوہراستدا لەناوچوون.

فرب دادن، به واتای فریودان، فیل لیگردن. زمانی کوردی: فریودان، به واتای هه‌لخه‌له‌تاندن، فیل لیگردن، ده‌سخه‌رۆکردن. له‌م وشه‌دا ده‌بینین [dh] ی هیندوئه‌وروپی گۆراوه‌ بۆده‌نگی [d]، هه‌روه‌ها ده‌نگی [e] ی هیندوئه‌وروپی گۆراوه‌ بۆ [a]، هه‌روه‌ها [bh] ی کوتایی گۆراوه‌ بۆ ده‌نگی [b] یان [f]، پاشان له‌ زمانه‌ ئیرانییه‌کاندا له‌گه‌ل پیشگری (fra-) به‌جۆریک ئاویتته‌ بوون، ناتوانریت جیا بکرینه‌وه، له‌ زمانه‌کانی قوناغه‌ جیاوازه‌کاندا گۆرانه‌کانیان جیاوازن، ده‌بینین له‌ قوناغی ناوه‌راستدا، له‌ زمانی په‌له‌وی ساسانیدا وه‌ک خۆی هاتۆته‌ ناو زمانی فارسی، به‌لام له‌ زمانی کوردیدا، بیجگه‌ له‌ وشه‌ی (فریو)، وشه‌ی (داو) مان هه‌یه، که‌ یه‌گ‌ ره‌گ و ریشه‌یان هه‌یه، به‌لام وشه‌ی (فریو) له‌گه‌ل پیشگری تیکه‌لبوون، وشه‌ی (داو) به‌بێ پیشگری دروستبووه.

6. گریدان: ئەم چاوه‌گه‌ له‌ دوو به‌ش پیکهاتوو (گری+دان)، لیره‌دا ئیتیمۆلوژی به‌شی یه‌که‌می چاوه‌گه‌ (گری) ده‌خه‌ینه‌ روو. ره‌گ و ریشه‌ی وشه‌ی (گری) له‌ زمانی سانسکریت: gratha به‌واتای گریدان (هرن وه‌بشمان، ۱۳۹۴: ۳۵۳). زمانی ئیرانی کۆن: *graθya- له‌ ریشه‌ی -gra(n)θ به‌واتای گریدان، به‌ستن (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۲۳۸). زمانی فارسی کۆن: ریشه‌ی -graθ به‌واتای پیکه‌وه‌ به‌ستن، به‌یه‌کترگه‌ یاندن (مولایی، ۱۳۸۷: ۱۶۹). زمانی په‌له‌وی ئه‌شکانی: grih به‌واتای گری (رضائی باغ‌بیدی، ۱۳۸۵: ۱۸۵). زمانی په‌له‌وی ساسانی: grih به‌واتای گری (مکنزی، ۱۳۹۵: ۸۰). زمانی فارسی نوێ: گره‌ زدن، گره‌کردن، گره‌به‌ستن، به‌واتای گریدان، توند لیک به‌ستن. زمانی کوردی: گریدان، به‌واتای به‌ستن، پته‌وکردن، توندکردن، توند لیک به‌ستن. گرنگترین گۆرانه‌کانی ریشه‌ی چاوه‌گه‌، ئەمانه‌ن: هه‌ندی جار ده‌نگی [a] ی

خراوه‌ته‌ روو، ریشه‌ی ژه‌هر له‌ زمانی ئیرانی کۆن: *jaθra- به‌واتای ئامرازی کوشتن (Nyberg, 1974: 228). له‌ ریشه‌ی jan- به‌واتای کوشتن و پاشگری (θra) پیکهاتوو، زمانی ئافیسستا: jaθra به‌واتای ژه‌هر، ئامرازی کوشتن، له‌ ریشه‌ی jan- به‌واتای کوشتن (هرن وه‌بشمان، ۱۳۹۴: ۲۶۱). زمانی په‌له‌وی ئه‌شکانی: žahr- به‌واتای ژه‌هر (Maryboyce, 1977: 50). زمانی په‌له‌وی ساسانی: zahr (ناو)، به‌واتای ژه‌هر، zahrēnīdan به‌واتای ژه‌هر پیدان، ژه‌هراویکردن (منصوری، ۱۳۸۴: ۵۲۵). زمانی فارسی نوێ: زهردان، زهردارکردن، به‌واتای ژه‌هرپیدان، ژه‌هراوی کردن. زمانی کوردی: ژه‌هردان، به‌واتای ژه‌هرده‌رخوارد دان، ده‌رمانخواردکردن. ئەو گۆرانه‌ی به‌سه‌ر ئەم وشه‌دا هاتوو، ئەمانه‌ن: ده‌نگی [j] ی ئیرانی کۆن له‌ سه‌ره‌تای وشه‌دا گۆراوه‌ بۆ ده‌نگی [z] یان [ž] (ده‌نگی [θ] ی ئیرانی کۆن له‌ ناوه‌راستی وشه‌دا گۆراوه‌ بۆ ده‌نگی [h] ، بزوینی کوتایی وشه‌که‌ش له‌ ناوچوووه.

5. فریودان: ره‌گ و ریشه‌ی به‌شی یه‌که‌می چاوه‌گه‌ (فریو)، له‌ زمانی هیندوئه‌وروپی: *dhebh- به‌واتای فریودان، ئازارپیکه‌یاندن، زمانی سانسکریت: dabh- به‌واتای فریودان، ئازار پیکه‌یاندن، (حسن دوست، ۱۳۹۵: ۲۰۳۴). زمانی ئیرانی کۆن: fra-daf-a* له‌ پیشگری fra- و ریشه‌ی dab پیکهاتوو، به‌واتای فریودهر (منصوری، ۱۳۸۴: ۱۵۶). زمانی ئافیسستا: dab- به‌واتای فریودان (Jackson, 2014: 162). زمانی په‌له‌وی ئه‌شکانی: dab به‌واتای فریو، dabgar به‌واتای فریودهر (رضائی باغ‌بیدی، ۱۳۸۵: ۱۸۲). زمانی په‌له‌وی ساسانی: frēftan به‌واتای فریودان، ره‌گی رانه‌بوردوو: frēv-، ره‌گی رابوردوو: frēft (Nyberg, 1974: 79). زمانی فارسی نوێ: فریفتن،

لیستی سه‌رچاوه‌کان به زمانی کوردیی

ئیرانی کۆن له ناوه‌پاستی وشه‌دا گۆراوه بۆ ده‌نگی [i]، هه‌روه‌ها ده‌نگی [θ]ی ئیرانی کۆن گۆراوه بۆ ده‌نگی [h].

ئه‌نجامه‌کان:

1. له رێگه‌ی ئیتیمۆلۆژییه‌وه ده‌توانین تییگه‌ین، ئه‌و وشه‌ له چی قۆناغێکدا په‌یدا بووه؟ که‌ی گۆرانی به‌سه‌رداها توه‌وه؟ هۆکاری ئه‌و گۆرانه چییه؟ که‌ی مردووه؟ هه‌روه‌ها چ وشه‌یه‌ک شوینی گرتووه‌ته‌وه؟
  2. دۆزینه‌وه و ده‌ستنی‌شانکردنی ره‌گۆریشه‌ی چاوگ و وشه‌ کوردیه‌کان، به‌ستراوه‌ته‌وه به‌ زمانه‌ کۆنه‌ هیندۆئه‌وروپیه‌کانه‌وه به‌ گشتی، به‌تایبه‌تی زمانه‌ ئیرانییه‌کان، به‌وه‌ی ئایا ئه‌و وشانه‌ له ده‌قه‌ ئایینی و سیاسی و ئه‌ده‌بیه‌یه‌کانه‌وه به‌جیماوه، یاخود نا؟
  3. له زۆربه‌ی چاوگ و وشه‌کاندا ده‌بینین به‌ درێژایی میژوو چه‌ندین گۆرانیان به‌سه‌ردا هاتووه، وه‌ک گۆرانی ده‌نگیی و گۆرانی واتایی (فراوانبوونی واتا، ته‌سکبوونه‌وه‌ی واتا)، به‌لام به‌شێوه‌یه‌کی گشتی ده‌توانریت واتای بنه‌رته‌یی وشه‌که‌ له قۆناغه‌ جیاوازه‌کاندا به‌دی‌کری‌ت.
  4. زۆرجار هه‌یچ گۆرانی‌ک له نیوان زمانی په‌له‌وی ساسانی (قۆناغی ناوه‌پاست)، بۆ زمانی فارسیی نوێ (قۆناغی نوێ)، پووینه‌داوه، چونکه‌ به‌ پێی رای زۆرینه‌ی زمانه‌وانان و پۆژه‌ه‌لاتناسان، زمانی فارسیی نه‌وه‌ی زمانی په‌له‌وی ساسانییه‌، که‌ ئه‌میش لیکه‌وته‌ی فارسیی کۆنه‌، به‌لام گۆرانه‌کانی زمانی کوردی له‌گه‌ڵ زمانی فارسیی جیاوازن، هه‌ندیک جاریش وه‌ک په‌کن، ئه‌مه‌ش ده‌ریده‌خات تا ئیستا له‌ پێی ئیتیمۆلۆژییه‌وه نه‌توانراوه، قۆناغی ناوه‌پاست و کۆنی زمانی کوردی دیاری‌کری‌ت.
- ئانتونی ئارلاتو (2013)، به‌راییه‌ک بۆ زمانناسی میژوویی، و: مه‌هدی سه‌نه‌ندجی، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک.
  - ئه‌وره‌حمانی حاجی مارف (2000)، ریزمانی کوردی، به‌رگی په‌که‌م (وشه‌سازی)، به‌شی پینجه‌م: کردار، ده‌زگای سه‌رده‌م، سلێمانی.
  - دارا حمید محمد (2013)، هه‌ندی لایه‌ن له تیۆرییه‌کانی زمان، چاپخانه‌ی گه‌نج، سلێمانی.
  - په‌شید کرمانج (2007)، ریشه‌ناسی، وه‌رنامه‌ی زانستی - لیکۆلینه‌وه "کۆری زانستی زمانی کوردی - ئیران"، سالی په‌که‌م، ژماره‌ (3).
  - په‌فیع شوانی (2001)، چه‌ند بابه‌تیکی زمان و ریزمانی کوردی، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری، هه‌ولێر.
  - په‌فیع شوانی (2008)، ئه‌و وشانه‌ی له چاوگه‌وه وه‌رده‌گیرین، چاپخانه‌ی خانی، ده‌وک.
  - په‌فیع شوانی (2011)، وشه‌سازی زمانی کوردی، هه‌ولێر.
  - شاسوار هه‌رشه‌می (2009)، هه‌ندیک زانیاری گشتی له‌باره‌ی زمانه‌وه، چاپخانه‌ی ره‌نج، سلێمانی.
  - شیخ مه‌مه‌دی خال (2005)، فه‌ره‌نگی خال، چاپی دووهم، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده‌، هه‌ولێر.

- صدیق صفی زاده (بوره‌ک‌ه‌یی) (۱۳۸۰)، فرهنگ
بوره‌ک‌ه‌یی کردی - فارسی، چاپخانه‌ی ماهرنگ
فجر، تهران.
  - عه‌بدوللا ئیبراهیم زاده (۲۰۱۴)، فرهنگ‌نگی ر‌امان،
ئالمان.
  - عه‌بدوللا ئیبراهیمی (۲۰۱۲)، فرهنگ‌نگی فارسی -
کردی کاوه، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.
  - فاروق عوم‌ه‌ر سدیق (۲۰۱۵)، ره‌چه‌له‌کی وشه و
په‌له‌ا‌و‌یشتنی، چاپخانه‌ی نارین، هه‌ولیر.
  - فاروق عوم‌ه‌ر سدیق (۲۰۱۶)، له‌دایکی‌وونی وشه،
چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی تاران - په‌نجه‌ره.
  - ک. ک. کوردوییف (۱۹۸۴)، ر‌یزمانی کردی، و:
کوردستان موکریانی، هه‌ولیر.
  - کوردستان موکریانی (۲۰۰۸)، سه‌رده‌مانی زمانی
کردی و کومه‌له‌ زمانانی ئیرانی، چاپخانه‌ی
ئاراس، هه‌ولیر.
  - کو‌ری زانیاری کورد (۱۳۹۶)، ر‌یزمانی ئاخوتنی
کردی، انتشارات کردستان، سنه.
  - نووری عه‌لی ئه‌مین (۲۰۱۳)، ر‌یزمانی کردی،
چاپی سه‌یه‌م، چاپخانه‌ی شه‌هاب، هه‌ولیر.
  - نه‌ریمان عه‌بدوللا خو‌شناو (۲۰۱۵)، ر‌یزمانی
کردی، چاپی سه‌وته‌م، چاپخانه‌ی ر‌وژه‌ه‌لات،
هه‌ولیر.
  - نه‌ریمان عه‌بدوللا خو‌شناو (۲۰۱۶)، زمانه‌وانی
کاره‌کی، به‌رگی دووه‌م، چاپخانه‌ی ر‌وژه‌ه‌لات،
هه‌ولیر.
  - نه‌سرین فه‌خ‌ری و کوردستان موکریانی (۱۹۸۲)،
ر‌یزمانی کردی، چاپخانه‌ی زانکو‌ی سه‌لا‌حه‌دین،
هه‌ولیر.
  - هه‌ژار (۱۳۹۶)، فرهنگ‌نگی هه‌نبانه بو‌رینه،
سروش، تهران.
  - وریا عوم‌ه‌ر ئه‌مین (۲۰۰۹)، ئاس‌ویه‌کی تری
زمانه‌وانی، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی دووه‌م، ده‌زگای
چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولیر.
- به‌زمانی فارسی:**
- احمد رضا قائم مقامی (۱۳۹۴)، ریشه‌ناسی و
زبان فارسی (مقدمات) فرهنگ نویسی ویژه نامه
فرهنگستان، جلد نهم، شماره پیاپی: ۹
  - آنتونی آرلاتو (1373)، درآمدی بر زبان‌شناسی
تاریخی، ترجمه: یحیی مدرس، چاپ دوم،
پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات
فرهنگی، تهران.
  - باخان عبدالرحمن (۱۳۹۵)، بررسی توصیفی -
تطبیقی ساخت فعل در زبانهای کردی سورانی و
پهلوی ساسانی، پایان‌نامه، دانشگاه تهران.
  - بلومفیلد (۱۳۷۹)، زبان، ترجمه علی محمد حق
شناس، مرکز نشر دانشگاهی، تهران.
  - بهرام فره‌وشی (۱۳۹۰)، فرهنگ زبان پهلوی،
چاپ ششم، مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.
  - پاول هرن و هاینریش هوبشمان (۱۳۹۴)، فرهنگ
ریشه‌شناسی فارسی، ترجمه: جلال خالقی مطلق،
مهر افروز، اصفهان.

- پرویز ناتل خانلری (1395)، تاریخ زبان فارسی، چاپ دهم، فرهنگ نشر نو، تهران.
- جنگیز مولایی (۱۳۸۷)، راهنمای زبان فارسی باستان (دستور زبان، گزیده متون، واژه‌نامه)، چاپ دوم، مهرنامگ، تهران.
- حسن احمدی گیوی و حسن انوری (۱۳۹۴)، دستور زبان فارسی، چاپ چهارم، انتشارات فاطمی، تهران.
- حسن رضائی باغ بیدی (۱۳۸۵)، راهنمای زبان پارتی (پهلوی اشکانی)، چاپ دوم، ققنوس، تهران.
- حسن رضائی باغ بیدی (۱۳۹۱)، مقدمات زبان سانسکریت، مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلام، تهران.
- حسن رضائی باغ بیدی (1388)، تاریخ زبانهای ایرانی، چاپ دوم، مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی (مرکز پژوهشهای ایرانی و اسلامی)، تهران.
- دیویدنیل مکنزی (1390)، فرهنگ کوچک زبان پهلوی، ترجمه: مهشید میرفخرایی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران.
- رحمان بختیاری (۱۳۹۰)، ریشه‌ناسی عامیانه جای نام‌های ایرانی (جعل تاریخ و هویت)، دو فصلنامه علمی- پژوهشی زبان پژوهی دانشگاه زهرا، سال سوم، شماره (۵).
- رولاند.گ. کنت، (1391)، فارسی باستان (دستور زبان، متون، واژه‌نامه)، ترجمه: سعید عریان، انتشارات علمی، تهران.
- ژاله آموزگار و احمد تفضلی (1392)، زبان پهلوی و ادبیات و دستور آن، چاپ هشتم، انتشارات معین، تهران.
- شهناز بیگی بروجنی (1387)، اتیمولوژی نام واژه‌های جغرافیایی ایران در سفرنامه‌ها و منابع تاریخی، چهارمین کنفرانس یکسان سازی نامهای جغرافیایی.
- فرخ حاجیانی (۱۳۸۶)، بررسی ریشه‌شناختی منتخبی از واژگان گویش بوشهری، مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، شماره چهارم.
- محسن ابوالقاسمی (۱۳۷۳)، ماده‌های فعلهای فارسی دری، تهران.
- محسن ابوالقاسمی (۱۳۹۳)، ریشه‌ناسی (اتیمولوژی)، چاپ پنجم، انتشارات ققنوس، تهران.
- محسن ابوالقاسمی (1396)، تاریخ زبان فارسی، چاپ پانزدهم، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی، دانشگاه‌های (سمت)، پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی، تهران.
- محمد حسن دوست (۱۳۹۵)، فرهنگ ریشه شناختی زبان فارسی، جلد ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، نشر آثار، تهران.
- مری بویس (۱۳۸۶)، فهرست واژگان ادبیات مانوی در متن‌های پارسی میانه و پارتی، بندهش، تهران.

- Roland G.kent (1953), old Persian (Grammer- Text- Lexicon), New Haven.
- مهدی فدائی مهربانی (۱۳۸۷)، نقدی بر جایگاه اتیمولوژی در روش شناسی احمد فرید، دو فصلنامه علمی-پژوهشی "پژوهش زبان و ادبیات فارسی"، شماره دهم.
- یدالله منصوری (1384)، بررسی ریشه شناختی فعلهای زبان پهلوی، آثار، تهران.
- ماجد مردوخ روحانی (۱۳۹۰)، فرهنگ دانشگاه کردستان، دانشگاه کردستان، سنندج.

به زمانی بیانی:

- A.v.w. Jackson (2014), Avesta Grammar and reader, asatir, Tehran.
- B.Gharib (1995), Sogdian Dictionary(sogdian-persian-English), Tehran.
- Barbara Ann kipfer (1984), work book on lexieography, university of Exeter.
- Christian Bartholomae (1961), Altiranisches Wörterbuch, Berlin.
- H. Baily (1979), Dictionary of khotan saka, Cambridge.
- Henrik Samuel Nyberg (1974), A Manual of Pahlavi, Wiesbaden.
- J. pokorny (1959), Indogermanisches Etymologisches, wörterbuch, Bern-stuttgurt.
- M. Mayrhofer (1980), kurzgefasstes etymologisches- wörterbuch des Altindischen, Heidelberg.
- Mary Boys (1977), Acta Iranica A word list of Manichchaean Middle Persian and Parthian, 9a , Leiden.